

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಜನವರಿ 1972

Photo by : SURAJ N. SHARMA

ಅವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು
ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ
ಕಲಿಸಿರಿ

**ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಫೋರ್‌ಹೆನ್ಸ್
ಟೂಥ್‌ಪೇಸ್ಟ್‌ನಿಂದ ಬ್ರಶ್-
ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಸಡುಗಳ
ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ದಂತಕ್ಷಯವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ.**

ಫೋರ್‌ಹೆನ್ಸ್

ದಂತವೈದ್ಯರಿಂದ
ಸ್ವಪ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಟೂಥ್‌ಪೇಸ್ಟ್.

ಯಾಕೆಂದರೆ ಫೋರ್‌ಹೆನ್ಸ್, ಟೂಥ್‌ಪೇಸ್ಟ್ ಹತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಒಸಡು ಇವೆರಡರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದಂತವೈದ್ಯರಿಂದ ಸ್ವಪ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಫೋರ್‌ಹೆನ್ಸ್ ಟೂಥ್‌ಪೇಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಸಡುಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಘಟಕಗಳೂ ಇವೆ. ಒಸಡುಗಳ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ದಂತಕ್ಷಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ದಿನಾಲೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಫೋರ್‌ಹೆನ್ಸ್ ಟೂಥ್‌ಪೇಸ್ಟ್‌ನಿಂದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜಿ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು. ಈ ಮಹತ್ವದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಯವು ಈಗಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದು, ಈ ಮುದ್ದಲ್ಲಿಯೇ. ಅವನಿಗೆ ಕಲಿಯಲು ಉತ್ಸಾಹವಿರುವಾಗಲೇ ಕಲಿಸಿರಿ. ಆದುದರಿಂದ, ಇಂದೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಿ.

ಫೋರ್‌ಹೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ದಂತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಉಚಿತ!

"ಹಲ್ಲುಗಳ ಮತ್ತು ಒಸಡುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ" ಎಂಬ ಬೋಧಪ್ರದವಾದ, ವೈದ್ಯಕೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಹತ್ತು ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಎಂಪೈಸಿಬಿ ಬ್ಯೂರೋ, ಪೋಸ್ಟ್ ಬ್ಯಾಗ್ 10031, ದೊಂಬಯ್ಯ-1 ಇಲಾಖೆ ಇವರಿಗೆ ಕರೆಯಿರಿ.

ಹೆಸರು _____

ಮನೆಯ _____

ವಿಳಾಸ _____

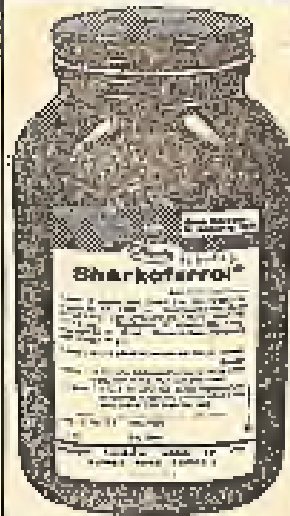
* 20 ಪೈಕ್ ಸ್ಕಂಪು (ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಕಳಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಉರ್ದು, ಬಂಗಾಳಿ, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ, ಕನ್ನಡ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿರಲಿ.

ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು
ಉತ್ತೇಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಟಾನಿಕ್
ಹೊಡಿರಿ

ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ
ಪೋಷಣೆಗೆ
ಬೌಪ್ಪಿಕಾಹಾರ
ಹೊಡಿರಿ

ಇವರಡನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ

ಶಾರ್ಕ್‌ಫೆರಾಲ್ ಹೊಡಿರಿ

ವಿಟಮಿನ್‌ಗಳು, ಖನಿಜ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಮಾಲ್ಟ್-ಇವುಗಳ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಮಿಶ್ರಣ

ಶಾರ್ಕ್‌ಫೆರಾಲ್ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ
ಉತ್ತಮ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಟಾನಿಕ್ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ,
ಬೌಪ್ಪಿಕಾಹಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಮಚ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ ಟಾನಿಕ್ ಅಥವಾ ಬೌಪ್ಪಿಕಾಹಾರಕ್ಕಿಂತ
ಅಧಿಕ ವಿಟಮಿನ್ ಎ, ಡಿ, ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾದ
ವಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ
ಮುಖ್ಯ ಖನಿಜ ಪದಾರ್ಥಗಳಾದ ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ
ಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಾಕ್ಟರುಗಳು
ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಾರ್ಕ್‌ಫೆರಾಲ್‌ನ್ನು
ವಿಭಾಗಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಮೇವೂ ಇಲ್ಲ!

ಹೀಗೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ದೈನಂದಿನ ಅಸ್ವಾಸ್ತ್ಯಗಳ
ವಿರುದ್ಧ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ.
1 ಕರೋ ಮತ್ತು 450 ಗ್ರಾಮ್‌ಗಳ ಬಾಟಲಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.
ಶಾರ್ಕ್‌ಫೆರಾಲ್: ಭಾರತದ
ಅತ್ಯಂತ ವಿಶ್ವಸನೀಯ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಧಿಕ
ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಮಾಲ್ಟ್-ಮೂಲ ಟಾನಿಕ್!
Almbic
ಅಲೆಂಬಿಕ್ ಕೆಮಿಕಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿ.
ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಔಷಧಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಮಾತ್ರ ಹೆಸರು

మనశ్శాంతిగోళవేయి?

దిలక్ష్ క్యామెల్ ఇంక్ లభయోగిని

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಓದುಗರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ:

ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶದ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಕಾರಣ ದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಬಹಳ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಸರಕಾರವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ೨ ಪೈಸೇ ಎಕ್ಸಾಯಿಜ್ ಸುಂಕ ವಿಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೂ ದೇಶ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಓದುಗರು ಭರಿಸುವರೆಂದು ವಂಬುವೆವು. ಅಂತೆಯೇ ಚಂದಮಾಮದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಇದೇ ಜನವರಿಯಿಂದ ೨ ಪೈಸೇ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ ಚಂದಮಾಮವನ್ನು ೨ ಪೈಸೇ ಎಕ್ಸಾಯಿಜ್ ಸುಂಕಸಹಿತ ೯೨ ಪೈಸೇಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಸಂಪುಟ: ೪೮] ಜನವರಿ '೭೨ [ಸಂಚಿಕೆ: ೧

ಅಮರವಾಣಿ

ಸಂಪೂರ್ಣಕುಂಭೋ ನ ಕರೋತಿ ಶಬ್ದಂ
ಆರ್ಥೋ ಘಟೋ ಘೋಷಮುಪೈತಿ ನೂನಂ
ವಿದ್ವಾನ್ ಕುಲೀನೋ ನ ಕರೋತಿ ಗರ್ವಂ
ಗುಣೈರ್ವಹೀನಾ ಬಹು ಜಲ್ಪಯಂತಿ.

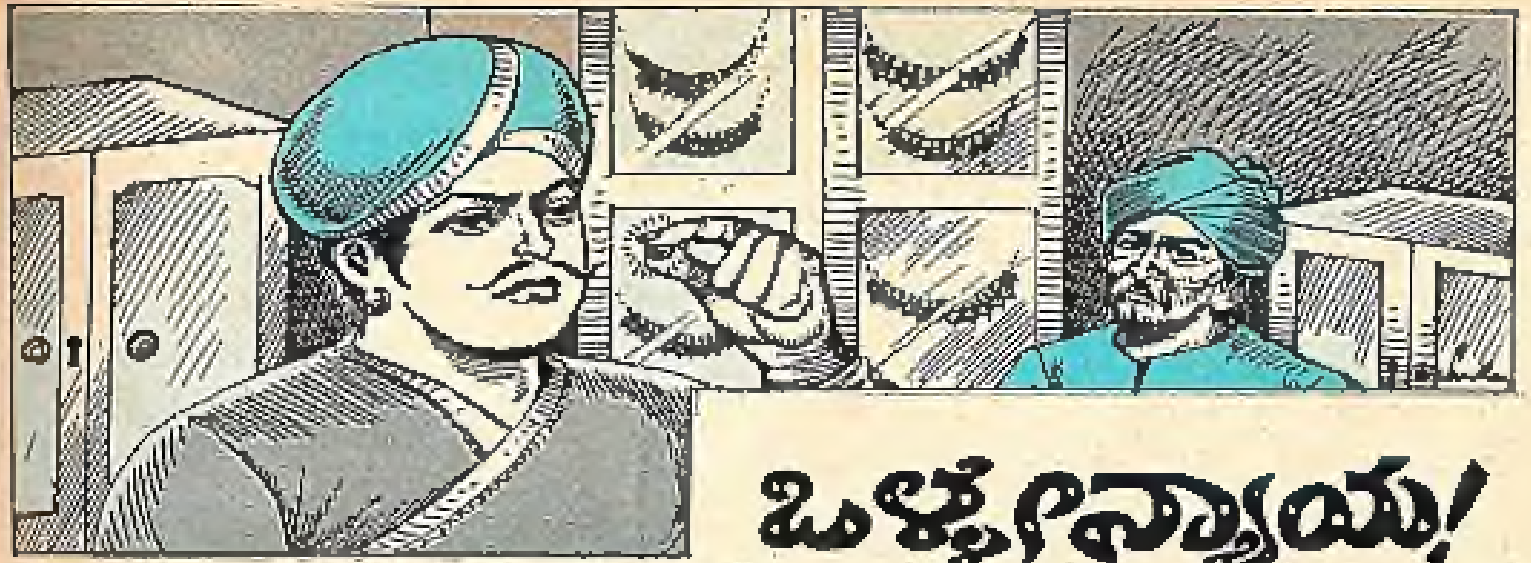
ತುಂಬಿದ ಕೊಡ ಶಬ್ದಿಸದು: ಆರ್ಥ ತುಂಬಿದ ಕೊಡ ಬಹಳ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕುಲೀನನೂ
ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಅದವನಿಗೆ ಗರ್ವವಿರದು: ಗುಣವಿಲ್ಲದವರೇ ಜಂಬ ಹೊಡೆಯುವರು.

ಶ್ರುತಿರ್ವಿಭಿನ್ನಾ ಸ್ಮೃತಯಶ್ಚ ಭಿನ್ನಾ
ನೈಕೋ ಮುನಿಯಸ್ಯ ವಚೋ ಪ್ರಮಾಣಮ್
ಧರ್ಮಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಂ ನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಂ
ಮಹಾಜನೋ ಯೇನಗತಃ ಸ ಪಂಥಾ

ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದವಿದೆ, ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ, ಯಾವ ಮುನಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನಾದರೂ
ಮೊಡೆದು ವಾಕುಳಂತಿಲ್ಲ. (ಅಂತೆಯೆ) ಧರ್ಮ ತತ್ತ್ವವು ನಿಗೂಢವಾದುದು, (ಅದುದರಿಂದ)
ಮೊಡ್ಡವರು ಹೇಳಿದುದೇ ವಾರಿ.

ನ ವೇತ್ತಿ ಯೋ ಯಸ್ಯ ಗುಣಪ್ರಕರ್ಷಂ
ಸತಂ ಸದಾ ನಿಂದತಿ ನಾತ್ರ ಚಿತ್ರಮ್
ಯಥಾ ಕಿರಾತೀ ಕರಿಕುಂಭಚಾತಾಂ
ಮುಕ್ತಾಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಬಿಭರ್ತಿ ಗುಂಜಾಮ್

ಒಬ್ಬರ ಮೊಡ್ಡ ಗುಣವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಾಗದವನು ಅವರನ್ನು ಸದಾ ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.
ಅದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಕಿರಾತ ಹೆಂಗುಸು ಅನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳದ ಮುತ್ತಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು,
ಗುಲಗಂಜಿ ಪಾಲುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಒಳ್ಳೆ ನ್ಯಾಯ!

ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದ. ಒಂದುದಿನ ಅವನು ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೊಂದು ಮುತ್ತು ದೊರಕಿತು. ಅದು ಬಹಳ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿ ದರೂ, ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಂದಿತೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲದಾದ ರಿಂದ, ಅದನ್ನು ರತ್ನಗಳ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡೋಣ ವೆಂದುಕೊಂಡು ರೈತನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರತ್ನಗಳ ವರ್ತಕನು ಆ ಮುತ್ತುನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅದು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ರತ್ನವೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರು ವರಹ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದು ರೈತನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ದಕ್ಕಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ವರ್ತಕನು ಮುತ್ತುನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ವರ್ತಕನ ನ್ಯಾಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ರೈತನು ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ರೈತನು ನಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದನು. ಅದು ಗೊಂಡವಿಯ ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನಡೆಯುವಾಗ ಇಬ್ಬರು ಮುಸುಕಿನ ಕಳ್ಳರು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋದರು.

ರೈತನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ, ಒಂದು ವಿಷಯ ಅಶ್ಚರ್ಯವ್ನಂಟುಮಾಡಿತು. ರೈತನನ್ನು ಕಳ್ಳರು ದೋಚಿಕೊಂಡುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ರತ್ನ ವರ್ತಕನ ನ್ಯಾಯವು ಅದ್ಭುತವೆನಿಸಿತು. ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಕ್ತಿಗಾದರೂ ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಇರಲಾರದು. ರೈತನು ಮಾರಿದ ಮುತ್ತು ಅಪರೂಪದ್ದೇ ಆದರೂ ವ್ಯಾವಾರ ಮಾಡುವವನು ಅದರ ಫೂರ್ತಿ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಅದರ ಮೇಲೆ ರೈತನು ರತ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಣನಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅದರ ಬೆಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಗೊಡವೆಗೂ ಹೋದವ

ನಲ್ಲ. ಅಂತಹವನ ಹತ್ತಿರ ಏನಾದರೂ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವರ್ತಕರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದೇಶ-ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಎರಡಂಶ ಕೊಡಬಹುದು. ಪೂರ್ತಿ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ.

ಆ ವರ್ತಕನ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ವಿರ್ಪಾಡನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ನಾಲ್ಕುದಿನ ಕಳೆದು ಬರುವಂತೆ ರೈತನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವನು ಜೈನ ಹಾಗೆ ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅದೇ ರತ್ನವರ್ತಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನದು ಇಂತಹ ದಿಕ್ಕಿ ನಲ್ಲಿರುವ ಇಂತಹ ಗ್ರಾಮವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ, “ಆಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಉರ ಜಮೀನ್ದಾರಿಗೆ ಒಂದು ಉಂಗುರ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಲು ಉತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಮುತ್ತು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಚಂತಯಿಲ್ಲ. ಇದೇಯೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ವರ್ತಕನು ಕೂಡಲೇ ರೈತನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮುತ್ತುನ್ನು ತೆಗೆದು “ಇದು ನೋಡಿದಿರಾ? ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ ಒಬ್ಬರ ಕೈಯಿಂದ ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ವರಹ ಲಿಪ್ಪ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊಂಡು

ಕೊಳ್ಳಿ. ಉಂಗುರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮುತ್ತು” ಎಂದನು. ವರ್ತಕನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹ ವೇನೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. “ಸರಿ, ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲು ವ್ಯವಧಿ ಇಲ್ಲ. ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಅಕ್ಕ ಸಾಲಿಗೆನಿಗೆ ಈ ಮುತ್ತುನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ಗ್ರಾಮದ ಕಡೆಗೇ ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು.

ಅವನು ಊಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಯಿತು. ನಗರ ದಾಟಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಇಬ್ಬರು ಮುಸುಗಿನ ಕಳ್ಳರು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುತ್ತುನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡರು. ಆ ಕೂಡಲೇ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ ನಿಯಮಿ ಸ್ಥ ಭಟರು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಅವರ ಮುಸುಗನ್ನು ತೆಗೆದರು. ಆ ಕಳ್ಳರು ಬೇರ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಅದೇ ರತ್ನವರ್ತಕ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೇವಕ.

ರತ್ನವರ್ತಕನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಏಕೆ ನಡೆಯುವನೆಂಬುವರ ಗುಟ್ಟು ಈಗ ಬಯಲಾಯಿತು. ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ ರೈತನಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ವರ್ತಕನನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿ ನೆರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ನರಸಿಂಹ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡವನಿದ್ದ. ಅವನ ಮೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಕಾಮಾಕ್ಷಿ. ಗಂಡನ ಬಡತನ ದೊಂದಿಗೆ ಅವಳೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಬಡತನಕ್ಕೆ ಜತೆಯಾಗಿ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಅವಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರು. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರೂ ಊರವರ ಜಾಕರಿಮಾಡಿಯೂ, ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಿಯೂ ಸಂಸಾರವನ್ನೆಳೆಯುತ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ಅರೆಹಸಿವೆ ಯಿಂದಲೇ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಕಾಮಾಕ್ಷಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಅಕ್ಕನಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಹೆಸರು ಮೀನಾಕ್ಷಿ. ಅವಳು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮನೆಯ ಗೃಹಿಣಿಯಾದುದರಿಂದ ಸುಖಸಂಪನ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಗರ್ವವೂ ತಲೆತುಂಬಿ ಇತ್ತು. ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನೂ, ಅವಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕರೆದು ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಹಾಕುವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೋದವಳಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದಳು.

ಪ್ರಿಯಂತಕಾದ ಮೀನಾಕ್ಷಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗ ಇದ್ದಳು. ಈ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಒಂದುದಿನ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಬಡ ತಂಗಿಯ ಮನೆಗೆ

ಬಂದು, “ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬಡಳ. ನೀನು ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಗಂಡನನ್ನೂ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮಂಜರ್ಗಾದಿ ತೆಗೆಯಬೇಡ. ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಬಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಮದುವೆಯ ಮುಂಚಿನದಿನ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟಳು. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ನಾಳೂ ಬರುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದರು.

“ನೀವೆಲ್ಲಾ ಬಂದರೆ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಓಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಬರುವಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನಿಲ್ಲಿಗೂ ಬಗೆಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ ಭಕ್ಷ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ತರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ರಂಗು ಮಾಡಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಅಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ತಾಯಿ ತಿಂಡಿ ತರುವಳೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳೂ ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಗೆ ಅನೇಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಮದುವೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡ ಬಾರದು. ಅವಳು ಮದುವೆಯ ಜಿಪ್ಪರಕ್ಕೂ ಬರ

ಕೂಡದ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಸೇರಿತ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಅವಳು ಕೂಟಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಬಾರದು.

ಸಿವಕ್ಕೂ ಮೊಗಾತ್ತಿ ತನ್ನ ಕುಗ್ಗಿ ಎಷ್ಟು ಕೆರೆವದ್ದು
ಬಾಕರಿ ಮೂಡರಕ್ಕೆ ಮೊರತು ಮಹ್ನಾಳವಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲ.
ಅವಳು ಇದ್ದವರ ಒಟ್ಟೆ ಒಗ್ಗಿಲ್ಲಾ ಬಗ್ಗಿದು ಅಂಕ
ಮೆತು, ಮುಸುರೆ ತೆಕ್ಕಮೆತು, ಕಮಳಮೆತು,
ಕೊಳೆಯಮೆತು ಇದ್ದೆವನ್ನೂ ಅವಳು ಮಾತು
ತಿರುಗಾಗಿ ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲಾ ಅವಳನ್ನು ಕೆಲಸುವ
ಳೆನು ತಿಳಿಯರು. ಹೊಕ್ಕು ಹೊಕ್ಕಿಗೆ ಎಸರ ಕೂಟ
ಗಣನ ಮುಗಿದ ಮೇರೆ. ಎಂಜಲು ತೆಗೆದು ಕುದ್ದಿ
ಮಾಡಿ, ಕುಳಿದವರು, ತಪ್ಪದಕ್ಕೋ, ನೀರು ಬರೆ
ತದ್ದೋ, ತಾನು ಹಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಕುಂಪು ಕೊಳ್ಳು
ವಳು ಅದೇ ಅವಳ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹಾಗಿದ್ದರು.

ಮದುವೆಯ ಗಡಿಮಡಿ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಕಾವ
ಬಾಕರಿ ಮಾಡಿ, ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ
ಕಾಮಾತ್ತಿ ಮೂರು ಸಾಲು ದಿಕ್ಕಿಗಿಂದ ಕೂಡಿಸಿದ್ದ
ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು. ಕುಗ್ಗಿದ ತಲೆಯಮೇಲೆ
ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೊಗಾತ್ತಿ ಗುಗ್ಗಿಸಿನೆ ಎಂದು
"ಅದೇನೇ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಹಳಗಿನ ಹಿಂದೊಳು ಅಕ್ಕಾ, ತನ್ನರಿಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಾ
ವಯ ತರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊಡುಗಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ
ಅವರೆಲ್ಲ ಅಕುರದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ"
ಎಂದಳು ಕಾಮಾತ್ತಿ ದಿನ ಸ್ವರದಿಂದ.

"ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಹಳಸಿ ಮೋಗುವಂಥಾದ್ದನ್ನು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿದೆ? ದುರ್ಗಲ ಕೆಲಗುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ
ಅಮ್ಮತವ ಹಾಗಿ ಕೂಡಿಯೇದ್ದಿವೆ? ತಾ ಬಾಗಿ
ಎನ್ನತ್ತ ಈ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಎಳೆವಕೊಂಡು ಅವ
ರತ್ತಮದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಗುತ್ತಿಗೊಳಗೆ ಕೊಪ ಹಾಕಿ, "ಇನ್ನು
ಹೋಗಮ್ಮ" ಎಂದಳು ಕಾಮಾತ್ತಿಗೆ.

ಕಾಮಾತ್ತಿಯ ಪೃಥಯವಸ್ಥೆ ಹಳರಾರದಮ್ಮ
ಅದೇವನೆಯುಂಟಾದಳು. ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳಿಗೆ
ಮದುವೆಯಾದರೆ ತಾನು ಅಮ್ಮ ಬಾಕರಿ ವಸತಿ
ಕೊಡಾ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತನ್ನರಿಕ್ಕೇನೂ ಇಲ್ಲವೆ ಒಂ

ಗೃಹಸ್ಥರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ದಟ್ಟ ಮಾರಿದ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಾಯುವುದೇ ಮೇಲು.
ಎಂದು ಕೊಂಡಳು.

ಅವಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಉರಿಯುವ ಹೃದಯ
ದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವಳ ಕಾಲ ಬುಡಕ್ಕೆ
ಖನೋ ಮತ್ತಿಗೆ ತಗಲಿತು. ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ
ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಒಗ್ಗಿ ಕೊಂಡಿದಳು. ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ
ನಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಹಾಳು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವಳು
ಕೊಂಡಿ ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರಿಯನ್ನು
ಹೊಂದಿ ತೋರಿಸಿದನೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಅವಳು
ಆ ಹಾಲಿನ ಶವನ ತಲೆಯನ್ನೂ, ಬಾಲವನ್ನೂ
ಕೊಯ್ದು ಬಿಸುಟು ಉಳಿದ ಹಾಲಿನ ಶರೀರವನ್ನು
ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಮುಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದಳು.

ಮಕ್ಕಳು ಅವಳ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿ, "ಎನು ಶವದ
ಯೆಮ್ಮಾ?" ಎಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿ
ತೊಡಗಿದರು. "ನಿಮಗಾಗಿ ಯೊಡ್ಡಮ್ಮ ಮೂವು
ಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಳು. ಅವನ್ನು ಪಕ್ವಮಾಡಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಕಾವನಾಕ್ಷಿ.

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅವಳು ಹಾಲಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು
ಮಗಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು.
"ಮೇಲೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನೂ ಕರೆದು, "ನಾನು
ನೀನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ರಾತ್ರಿಗೆ. ಈ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಮುಗುಚುತ್ತಾ ಒಲೆಯ
ಮೇಲೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಗೆ
ನಿರ್ಗಮಿಸಿದಳು.

ಅವಳು ಗಡಿಗೆಯೊಳಗಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಮಗ
ನಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ, ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ತುಂಡುಗಳು
ಮುಳುಗುವಂತೆ ಕುಳುಕುವೆಂಬ ಶಬ್ದವು ಬರ ತೊಡ
ಗಿತು. ಅವಳು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ
ನಿರ್ದೋಷವನ್ನು ಕೂಗಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕರೆದಳು.

ಅವಳು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು, ದೀಪದ ಸಹಾಯ
ದಿಂದ ಗಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಮೂವು ತುಂಡು
ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನದ ತುಂಡುಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ
ಕಾಣಿಸುವುವು ಅವಳನ್ನೂ ಕೂಡಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಿಗೆ
ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಕಾವನಾಕ್ಷಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ
ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೂ ಚೆನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳೆಂದು
ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಅವರನೊಂದು ತುಂಡನ್ನು
ಶೆಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೋಗಿ ಮಾಡಿ
ನಿವರು. ಶೆಟ್ಟಿ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟನು.
ಆ ಹಣದಿಂದ ಅವರು ಅದಿಗೇ ವಾತ್ಸರ್ಯಕ್ಕೂ,
ಅಪಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ
ಒಪ್ಪಿಬರೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ
ಮಾಸುಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಅಂಗಳಗಳನ್ನೂ ಮುಕರಿಸುವುದು
ಮೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ತುಂಬಾಂವು ಮಾಡಿದರು.

ಅಕಳ್ಯಾತ್ಮಾಗಿ ಬಿಕ್ಷುಕರಂತಿದ್ದವರ ಬದುಕು ಬಂಗಾರದಂತಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಊರಿಸುರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. "ಈ ನಡುವೆ ಅಕ್ಕಯ್ಯನ ಮನೆ ಮದುವೆಗೆ ಮೋಗಿ ಬಂದಳಲ್ಲವೇ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ? ದ್ವಿಮಂತಳಾದ ಅಕ್ಕ ಇವಳಿಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು." ಎಂದರು ಕೆಲವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಏನೋ ಅಶ್ಚರ್ಯವೂ ಆಯಿತು.

ಕೆಲವರು ಮೋಗಿ ಮೂನಾಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿಯೂಬಿಟ್ಟರು. ದರಿಪ್ರಳಾಗಿಲ್ಲ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂನಾಕ್ಷಿಗೆ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ತಾಳಲಾಗದ ಹೊಟ್ಟೆನೋವೆತ್ತು. ತಂಗಿಯ ಊರಿಗೆ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಹತ್ತಿರ, "ನನ್ನ ತಂಗಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಏನೋ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು" ಎಂದು ಫಿರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿಸಿದನು. ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ತಕರಾರನ್ನು ನೋಡಲು ಊರಿನ ಅನೇಕರೂ ಹಾಜರಾದರು.

ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆದು ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಡೆದ ಹಾಗೇ ಹೇಳಿದಳು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಆ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಹೇಗಿವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತರಲು ಹೇಳಿದನು. ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ತಂದು

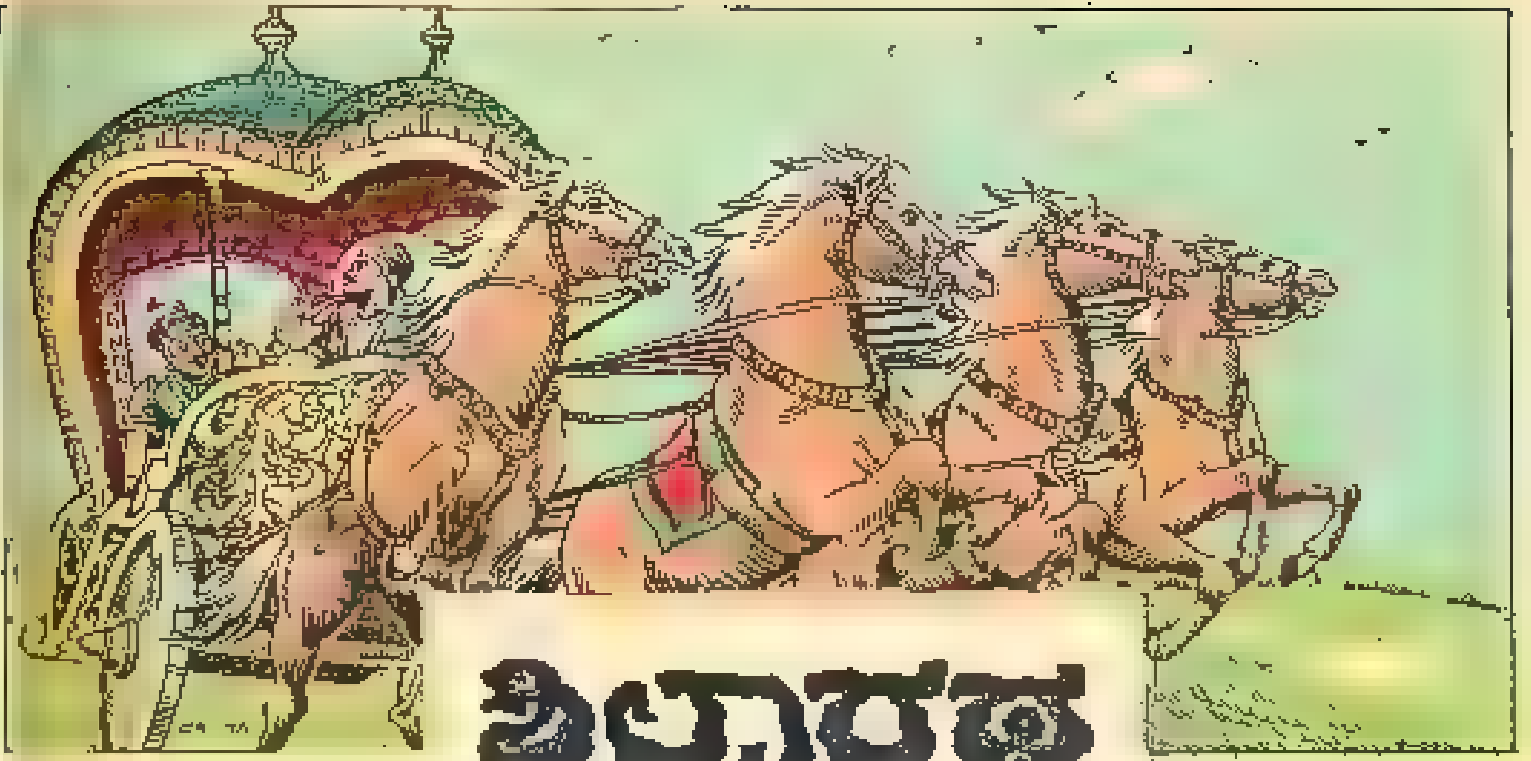
ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಳು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಮೂನಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಮ್ಮ, ದೇವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಈ ಗಡಿಗೆ ಚೆನ್ನದೆ; ಅವರ ಇದನ್ನು ನೀನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು" ಎಂದನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಅಕೆ ಹಾಕಿ ಮೂನಾಕ್ಷಿ ಆ ಗಡಿಗೆ ಎದ್ದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸೊಂಟಕ್ಕೆರಿಸುವಾಗ, ಅದ ರೊಳಗಿರುವ ಒಂದು ನಾಗರ ಹಾವು ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಸಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಭುಸ್ಸೆಂದು ಚೀರಿ ಮೂನಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಡಿಯಲು ಮೋಯಿತು.

"ಅಮ್ಮಾ!" ಎಂದು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಕೂಗಿ ಮೂನಾಕ್ಷಿ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಒಡೆದುಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ತುಂಡು ಗಳೇ ಕಂಡುಬಂದುಪಕ್ಕದೆ. ನಾಗರಹಾವಿನ ಜಾಹು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಮೂನಾಕ್ಷಿಯನ್ನು "ಭೀಭೀ" ಎಂದರು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಆ ಚೆನ್ನದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚಿಕೊಳಲು ಕಾಮಾಕ್ಷಿಗೆ ಅಗಮ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳು ಆ ಚೆನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಅದಿನಿಂದ ಅವಳೂ ಅವಳ ಗಂಡನೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಯಾವ ಕೂರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದರು.

ಶಿಲಾರಥ

[ಖಡ್ಗ ಜೀವದತ್ತರು ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ರಕ್ತಸಾನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಖಡ್ಗ ಜೀವದತ್ತರನ್ನು ಪಕ್ಕನೆ ಬಂಧಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅನೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆಂದು ಹೋಗಿಯೇ ಅವರು ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾದರು. ಆಮೇಲೆ ನಿತ್ಯಾನಂದನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಆಟವಿಕರು ಧಾವಿಸಿದರು.]

ಆಟವಿಕರು ಕಿವಿಪರಿಯುವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಾ, ಕೂಗಾಡುತ್ತಾ ಈಟಿಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಕುಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅತಿರಭದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಯುದ್ಧದ ಹುರುಪಿನಿಂದ ತಿರುಗಿನಂತೆ ನಿತ್ಯಾನಂದನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೈಕಾಲು ನಡುಗತೊಡಗಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪುನಃ ಓಡಿಹೋಗಲು ತೊಡಗಿ ಬೆರ. ರಾಜನು ಎಷ್ಟೇ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕೂಗುವನು ತನ ದೂತನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಬರುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜನ ಮೊತುಗಳು

ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂಡಿಸಲಾರದೆ ಹೋದುವು. ರಾಜನು ಏರಿ ಕುಳಿತಿರುವ ರಥವನ್ನು ಸಾರಥಿ, ರಾಜನ ಅಜ್ಜಿಗಳಿಗೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೂ ಕಾಯದೆ ಪಟ್ಟಿಣದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನಾಗಾರೋಟ ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹುರುಡಿಸಿದನು.

“ ಏನಪ್ಪಾ, ಇದು, ಸಾರಥೀ ? ನಾವು ಹೇಡಿಗಳಂತೆ ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲವೇ ! ಇದರಿಂದ ಅಧಮನಾದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಅವನು ನಮ್ಮ ನಗರದ ಮೇಲೆಯೇ ಬಂದು ಬಿದ್ದರೂ ಬೀಳ

“ ಚಂದವಾಮ ”

ಬಹುದು. ಕತ್ತು, ಕೊಪವು ಮಹಾಪ್ರಸಂಧವಾಯಿತು. ಅವರ ಮುಂದೆ ನಾವು ಹೋಗಲೇವು ಬಂಗಲರ ಹೊಡೆದು ಸಾರಿದಂತಾಯಿತು" ಎಂದು ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

ಸಾರಥಿ ಒಂದರಂತೆ ಕ್ಷಣ ಕುಮ್ಮುಗಿಸುತ್ತಾ ಕರು ವಾಯು. "ಮಹಾರಾಜರೇ, ಇನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಆ ಹಾಸಿ ಪೂಜಾರಿಯು ದೃಢವಾಗಿ ನಾವು ಎಂದೂ ಅಲ್ಲರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲೇ ಸೋತಿದ್ದು ನಾವು ಅದೇ ಸಿಂಹು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಒಂದೇ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಅವಶ್ಯಕ? ಬಂದಿಗಳಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಮೃತ್ಯುವನ್ನೇ ಹೋದ ಆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮಿಲಿಬ್ಬರ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು ನೋಡಿದೀರಾ? ಈಗ ನಾವು ಮೊದಲು ಈ ಗಿರಿಜಾಂತರದಿಂದ ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಮೇಲೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದನು. "ಹೌದು ಪಾಪ. ಅವರು ನಮಗಾಗಿ ಬೇವೆ

ಹಾಗು ಕಟ್ಟು ಹೋರಾಡಿದರು. ಮಿಲಿಬ್ಬರ ಅವರೇ ಸರಿ. ಇನ್ನು ಕ್ರೂರನಾದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕದೆ ಬಿಡಲಾರ" ಎಂದು ತೇಲಿ ನಿತ್ಯಾನಂದನು ಕತ್ತು ಹೊರಳಿಸಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು.

ಅತ್ತ ಅತ್ತಿಹೋದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಕುಳಿತ ರಾವ ಆಸೆಯ ಮೇಲೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜೀವರಾತ್ರರನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ, ಅವರ ಮುಖಗಳಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿತ್ತಿದ್ದರು. ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜನು ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಕೂಡಾ ತಲೆಮೆತ್ತಿ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಪೃಥ್ವಿಯಮೇಲೆ ಕೂಡಿದ ಕ್ರೋಧವು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಡಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾರುಹುಕ್ಕಿದ್ದುವು. ಈ ದಿನ ತಾನು ಈ ರಾಜನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂದು, ಅನಂತವರ ನಗರವನ್ನು ಸಿಂಹ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದೆಂದು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಅನುಕೂಲಿಸಿದ್ದನು. ಸದ್ಯ ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನವು ವಿಫಲವಾಗಿ ಹೋಗಿತು. ರಾಜನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸುಯೋಗವು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

"ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಯುವಕರು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಸ್ವಂಧವನಂತೆ ಅವರ ಸಿಂಹು. ಆ ನಿತ್ಯಾನಂದನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು ಅವರೂ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು. ಇವರನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕತ್ತಲೆ ಸೆರೆಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮೋದ ತಪ್ಪಿದೆಯೇ? ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೋ? ಸಾಯುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದುಕಸವೇಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿರಿ!" ಎಂದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ.

ಕೂಡಲೆ ಅತ್ತಿಹೋದೊಳಗಿನ ಬೇರುನಾರಿನ ವೈದ್ಯ ಧ್ವಾನಿಯಾಗಿ. ಅನಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ ಈವು

ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರ ಮಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು
ಲಾಭವಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ತಲೆಬಾಡಿಸಿದ ಆಮೇಲೆ ಅವರ
ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಾಡೀ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ. ಅವರು
ಬದುಕಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದು ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾ-
ಯಿತು. ನಾಡಿ ಒಹಳ ಏಧಾನವಾಗಿ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ-
ರುವುದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ.

“ಘಾಟಾರಿ ಪ್ರಭುಗಳೇ, ಇವರನ್ನೂ ಸಾಯುರಿಲ್ಲ.
ನಾಡಿ ಅಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಂದೆ
ಮಾಿಗೆ ಮೋದ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ. ಆಪ್ತೇ” ಎಂದ
ಆಟವಿಕ ವೈದ್ಯ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಬೇಗನೇ ಸಾಗಿದಿ. ನಮ್ಮ ಗುಹಾ
ಲಯವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ
ಆಹಾರದ ವಿಷಯ ನೋಡೋಣ. ಇವರು ಮಹಾ
ಪೀಡಿತರು. ಬದುಕಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ,
ಅಂದವೂರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯ
ಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಜಯಿಸಬಿಡಬಹುದು. ಆದಷ್ಟು
ಬೇಗ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ
ವಿರಾಜತಾನೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಹಳದಿನ ಮುಚ್ಚಿ
ಟ್ಟಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!” ಎಂದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ.

ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು ವೈದ್ಯನು ಹೇಳಿದಂತೆ
ಪೂರಾ ಬೋರವಿಲ್ಲದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ
ಹಾಗೆದ ಚುರಟುರು ಬಾಧೆಯಿಂದಾಗುವ ಸಂಕಟ
ವನ್ನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.
ಇನ್ನೇ ಅವರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರದ ಹುಸು
ಕನ್ನ ಗಂಟು ಹಾಕಿದುದರಿಂದ ಶ್ವಾಸಮಾಡಿಸಲೂ
ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ವಿಘ್ನೇ-
ಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಅವರ ಕಿವಿಗೆ
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದುವು.

ಇಷ್ಟಾಗುವಾಗ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿಯು ಆನೆ
ಅವರನ್ನೂ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಗಂಟು
ಮುಂದುಗಿಗುಂಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಒಂದುಕಡೆ

ನಿಂತಿತು. ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಅನೆಯಿಂದಿಳಿದು
ಆಟವಿಕ ಬುಟರನ್ನು ಹಾರಿತು. “ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ
ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಳಗಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಗುಹಾಲಯದ
ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ-
ಗಿಸಿ. ಕೈಕಾಲುಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿಡಿ.
ಸುಯಾಗಿ ಕೈಕಾಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಚುರುಕಾಗಲಿ.
ಇವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನೂ
ನೀರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿರಿಸಿ. ಅವುರೊಳಗೆ ನಾವು ಸಾಧಿಸ-
ಬೇಕಾದ ಒಂದು ಮಹಾಕಾರ್ಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು
ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣ” ಎಂದನು.

ಅನಂತೆ ಆಟವಿಕ ಸೇವಕರು ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವ-
ದತ್ತರನ್ನು ಅನೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕಳಕೈಸಿ, ದೋರಿ
ಯಂತಹ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಹೇಳಿದ ಕೋಣೆ
ಯೊಳಗೆ ಇಳಿಸಿದರು. ಅವರ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಕಟ್ಟು-
ಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಚಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಅವರ

ಮುಖದ ಮುಸುಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು. ಎರಡನ್ನೂ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆ ಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟು ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಕವಿಯಿತು.

ಅದುವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಇನ್ನಿದುವರೆಗೆ ನಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಿಥ್ಯವರ್ತನ ಬೆವರತ್ತರು, ತಮ್ಮ ಮುಖಗಳ ಮೇಲಿನ ಮುಸುಕನ್ನು ಕಿತ್ತು ಎಸೆದು ಎದ್ದು ಕುಳಿತರು.

ಕೋಣೆಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಮುಸುಕು ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯಾ ಕೊಂಡಿತ್ತು ಕಿಟಕಿ, ಮೂಡಿ. ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದೂ ಕಾಣಿಸರಲ್ಲಿ ಅದರೂ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಗಾಳಿಮಾತ್ರ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಜೀವವತ್ಸಲ ಕೋಣೆ ಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆಸಾರಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಮಿಥ್ಯವರ್ತನೂ ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ತಡವತೊಡಗಿದನು. ಜೀವವತ್ಸನ ದಂಡಾ

ಯಧವೂ ಅವನ ಸೊಂಬವಷ್ಟಿದ್ದಿತು. ಅಯುಧ ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಅಶ್ವರ್ಯವೇ.

"ನಮ್ಮ ಅಯುಧಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ವರ್ಯಪಡುವೆಯೋ ಏನು? ಆ ಪೂಜಾರಿ ನಮ್ಮ ಅಯುಧಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂದು, ದ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡು ತಿದ್ದಾನೆ. ದುಷ್ಕೃತನು ಮೊಟ್ಟೆ! ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮೋಸ ಹೋಗಬಾರದು" ಎಂದ ಜೀವವತ್ಸ.

ಮಿಥ್ಯವರ್ತನು ಕೋವದಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೆಲೆತ್ತಿ "ಆ ದುಷ್ಕೃತನ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂತಯಾದರೂ ಇರಲಿ. ನಾನಂತೂ ಅವನನ್ನು ಜೀವದಿಂದ ಒದುಕಲು ಬಿಡಲಾರೆ. ಮಿಥ್ಯವರ್ತನುಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಈ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವ ಗ್ರಹಚಾರ ನಮಗೇಕೆ? ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮೂಲ ಕಾರಣನಾದ ಈ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ತಿರಿಸುವಿದ ಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ಉಹ್, ಗಟ್ಟಿವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಡ ಸದ್ಯ ಕತ್ತಲೆಗೂ ಕಣ್ಣಿದ್ದಿತು. ಗೋಡೆಗಳಿಗೂ ಕಿವಿಯಿದ್ದಿತು. ಮೊದಲು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕಷ್ಟೆ? ಈ ಕೋಣೆಯ ವಿಶಾಲವೆಷ್ಟು? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಾಗಿ ಲಿದೆಯೆ? ಮಂದಿಯ ಸೂಚನೆಯಿದೆಯೆ? ಮೆಟ್ಟಿ ಲಿದೆಯೆ? ಗಾಳಿ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷಿಸೋಣ" ಎಂದು ಜೀವವತ್ಸನು ಎದ್ದು ಕಲ್ಲು ಗೋಡೆಯನ್ನೂ ತಡವತಾ, ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿದನು. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಿರುಕೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒದ್ದರಮೇಲೊಂದು ಕೂಡಿಸಿದ ಕಲ್ಲುಗಳ ಸಂಕು ಗಳವಲೇ ಗಾಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮೊದಲು ನೋಡುವಾಗ ಅದೊಂದು ಗುಹೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ತಡವನೊಂದಿವಾಗ ಅದು

ಬಂಡೆಯಲ್ಲಾದ ಗುಹೆಯಲ್ಲೇನೋ, ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಮೇರಿ ಈ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವೇ.

ಜೀವದತ್ತನು ತನಗೆ ತೋರಿದುದನ್ನು ಖಡ್ಗ ವರ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ಖಡ್ಗಾ, ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನಿರ್ದಯ. ಪೂಜಾರಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ಯಾಂಕ್ಟ್ ಆವಾಯ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನೂ ನಮಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಆಸೂ ಮೇಲೆ ಬಂಧಿಕರಾಗಿರುವಾಗ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಗಮನಿಸಿದೆಯಾ?" ಎಂದನು.

"ಆ ಮೂರ್ಖ ತನ್ನ ಸೇವೆಯೊಂದಿಗೆ ಏನೇನೋ ಬೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಖ್ಯವೇ" ಎಂದ ಖಡ್ಗ ವರ್ಮ.

"ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡು ಮಾತು ಗಳಿವೆಯವು. ಈ ಏಕಾಂತ ಆನೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಹಳವ ಒಪ್ಪಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೊಂದು; ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಹಾಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು" ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

"ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರಹಸ್ಯವೇನಿದೆ ಮಣ್ಣು? ಒಂದೋ ಆ ಆನೆ ಏಕಾಂತ ಜಾತಿಯದಾಗಿದ್ದೀತು. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದು ಆನೆಯೇ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಹಾಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ, ಅನಂದಪುರದ ಮಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಬಿಡುವುದು! ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ" ಎಂದ ಖಡ್ಗ ವರ್ಮ.

"ಖಡ್ಗಾ! ನೀನು ಅನುಮಾನಿಸುವಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಷ್ಟವೇನಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಾಳೆ ಬೇಗದ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದು, ಈ

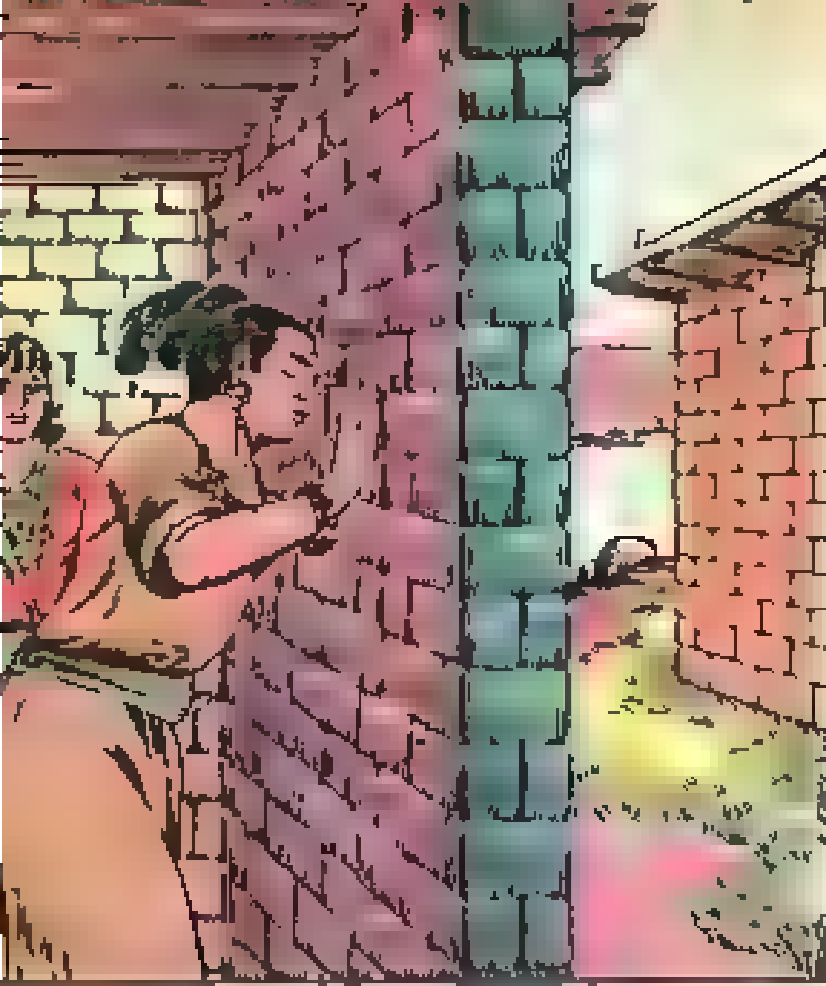
ಚಂದ ಮಾ ಮ

ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದಿ ಕರಿಸಿ ಬಿಡೋಣ" ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

"ಹಾಗೇ ಮಾಡುವ. ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಹಣ್ಣು, ಗೆಣ್ಣು, ಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತೇನನ್ನೋ ಇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪಾಪ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಾನೆ, ಆ ಪೂಜಾರಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ!" ಎಂದು ಹುತ್ತಾ ಖಡ್ಗ ವರ್ಮನು ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸುಲಿದು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಜೀವದತ್ತನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಆ ಹಗಲು ಕಳೆಯಿತು. ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಗಾಢಾಂಧಕಾಲವು ಕವಿಯಿತು. ಜಗತ್ತನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಮುಚುಕಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಟವಿಕರು ಇಟ್ಟು ಹೋದ ಪ್ರಮಿದಗಳನ್ನು ಬೆರಗು. ಆ ಬೆಳಿಗಿನಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು ಅಲ್ಲಿರುವ ರೊಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟೆ ಗಳನ್ನು ತಿಂದು, ನೀರು ಕುಡಿದು ಸೊಗಸಾಗಿ ತೆಗೆ ದರು. ಅಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೀವಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು

ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದರು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆ ಕೋಣೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಯಿಂದ ಕೇಳಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದಲಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ವಾಯಿತು. ಅಪವಿಳೆರೆಲ್ಲ ನೂರರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ವಿವಿಧ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದವೇ ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆಯಂತೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕೇಳಿ ಸುತ್ತಿತ್ತು. ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು ಕೆಲ ಗಳನ್ನು ನಿಗೂಢ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ಅವರು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವ ರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಈವಾ, ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಅಪವಿಳೆ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಧಾಳಿ ಹೊರಡುತ್ತಾ ಮೆಂಡು ಕಾಣುತ್ತದೆ!” ಎಂದ ಖಡ್ಗವರ್ಮ.

“ಆ ಧಾಳಿ ಬೇರಲ್ಲಿಗೋ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ವಾಪದ ರಾಜ ನಿತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಹಠಮಾಡಿ, ಆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೇರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆನಂದವುರದ ಕೆಡೆಗೇ ದಂಡೆತ್ತಿ

ಹೊರಡುತ್ತಾನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ” ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ. “ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಆ ದುಷ್ಟನಿಗೆ ಬಂದಿಗಳಾಗಿ ಕೈಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಇರ ಬೇಕೆ?” ಎಂದು ಖಡ್ಗವರ್ಮನು ಕೇಳಲು, “ಹಾಗೇಕೆ ಕೂತೇವು? ಆ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನಾವೂ ಈ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಡೋಣ. ಅವೆಲ್ಲ, ಬಲು ಸುಲಭ. ಹೊರಟಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಪರ್ಮಿತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಆರೋಪಿ ಸೋಣ” ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

“ಖಡ್ಗವರ್ಮನು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ” ಈ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅಶ್ಯವೆಂದು ಸುಲಭವೆ?” ಎನ್ನಲು, “ಯಾಕಿಲ್ಲ? ಕೋಡುತ್ತಾ ಇರು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೀವದತ್ತನು, ಗೋಡೆಯ ಸಂದುಗಳೆಡೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ದನು. ಅವನ ಕೆತ್ತಿಗೆ ಐದಾರಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಂಕುಸದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಗೋಡೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಹಾಗೆ ಮೂರು ಒರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾವು.

“ಕಡ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳು, ಗೋಡೆಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಗೋಡೆಗಳು! ಹೀಗಿವೆ ಈ ಗುಹಾಲಯದ ರಚನೆ. ಟುಕೆಯಿಲ್ಲ, ಹೊರಗೆ ಅಪವಿಳೆ ಗುಂಪಿನ ಗಲಭೆ ತುಸುಶಗ್ಗದೆ, ಆ ಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ” ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

ಮತ್ತೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಶಬ್ದಗಳು ದೂರದೂರ ವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಯಿತು. ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಶಬ್ದ ಹೊರಡು ವುದೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಡೆದು, ಜೀವದತ್ತರು “ಖಡ್ಗಾ, ಈ ಕಲ್ಲು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ರಂಧ್ರವೇನು, ಸಂದೋ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಶುಡುಕುತ್ತ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವುದೇತಕ್ಕಿ? ನಿನ್ನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದವರು ನಮಗೆ ಕಾವಲಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಾರು.

ಅವರು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋದರೋ ಅದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ತೆರೆಯಿಸಿ ನಾವೂ ಹೋಗೋಣ. ನೀನುಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊರತು ಅವರನ್ನು ಕೋದುದುಗಿಂದು ಬಿಡಬೇಡ ! ಕೂಲ್ವುವುದು ಸುಲಭ. ಕೋದ ಮೇಲೆ ಬದಾಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವಷ್ಟೆ ?" ಎಂದನು.

ಅಮೇಲೆ ಜೀವದತ್ತನು ಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರುಗುತ್ತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗೆ ಬಾಯಿ ಹಚ್ಚಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಶಬ್ದದಿಂದ "ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರೀ ! ಓ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರೀ !" ಎಂದು ಕೂಗ ತೊಡಗಿದನು. ಏಡ್ಲೆವರ್ಮನು ಅವನ ಕುಳ ದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಳ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿದನು. ಅವರ ಕೂಗು ಭೂಮಿಯಡಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವಂತೆ ಭಯಂ ಕರವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಕೇಳಿತು. ಅವರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಗುಮಗೊಂಡುಗಳಿಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲ್ಲಿ ಪರಣಿಗಳು ಸಕುಳರನೆ ಆಟ ಈಟಿ ಓಡಿದುವು.

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ, ಗೋಡೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚೌಕದ ಕಛೇನು ಬೊಡ್ಡ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದ ಬದಿಗೆ ಹೊರಳಿತು. ಆ ಸಂದಿವಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅತಿಮಹಿಮನುಷ್ಯ ಒಳಕ್ಕೆಬಗ್ಗಿ, "ಒತ್ತಕ್ಕೆ ಗಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿದುಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಕೂಗುತ್ತೀರಿ ?" ಎಂದು ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದ

ಜೀವದತ್ತನು ಬಹಳ ಅರ್ಥರ್ಯ ವಡುಪವನ ಕೂಗಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ, ಮಿಂಚಿನ ಹಿಗ್ಗದ್ದೆ ಅವನಕಡೆಗೆ ಹಾರಿ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, "ಬಲ ತೋರಿಸಿ ಉರುಳಾಡಿದರೆ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಒಸುಕಿ ಹಿಂಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಚ್ಚರ ! ಪ್ರಾಣವ ಏನು ಅರೆ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಕೀಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪದೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡು. ಮೊದಲು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗು" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನ ಭುಜಹಿಡಿದು ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಕುಳಿರಿಸಿದನು. ಆಗ

ಜೀವದತ್ತನು

ಜೀವದತ್ತನ ಭುಜಬಲವೆಷ್ಟೋಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ಪ್ರಾಣಾಘಾತಿಯಿಂದ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗ ತೊಡಗಿದ.

ಜೀವದತ್ತನು ಹೆದರಿ ಬೇಡವೆಂದು ಸನ್ನೆದೋರಿ ಅವನ ಭುಜವನ್ನು ತಟ್ಟಿ "ನಿಜ ಹೇಳು. ನೀನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಂದಿ ಈ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿ ದ್ದೀರಿ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಹೊರತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಈಳಿದ ಪರಶ್ವಾ ಪೂಜಾರಿ ಪ್ರಭುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಅನಂದ ಪ್ಪರದ ಮೇಲೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಸಣ್ಣ ದನಿಮಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ ಅಲವಿತ.

"ಹಾಗೇನು ? ನೀನೀಗ ಆ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಎರಡನೆಯವನನ್ನು ಕೂಡಾ ಭಯವೆನ್ನಿಸಿ ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆ. ಅವನಿಗೇನಾವರೂ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಸನ್ನೆಗಿನ್ನೆ ತೋರಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಕತ್ತಿ ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತೂರುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರ !" ಎಂದ

ಜೀವದತ್ತ. “ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಯ್ಯಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಟವಿಕನು ಕಲ್ಲಿನಿಂದಾದ ಬಲಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೊರಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಅವನ ಜತೆಗಾರ ನೆನ್ನು ಒಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕರೆದನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯ ಮೊನೆಯನ್ನು ಅವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಕರೆದಕೂಡಲೇ ಎರಡನೇ ಕಾವಲುಗಾರ ಕೂಡಾ ಆ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ತೊರೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಒಳಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆಯೇ ತನ್ನ ಜತೆಗಾರನು ಒಳಗಿನ ಒಂದಿಗಳಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾಗಿರುವನೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ತಟಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹಾರಿಹೋಗಲು ನೋಡಿದಾಗ, ಖಡ್ಗವರ್ಮನು ಅವನ ಭುಜಹಿಡಿದು ಕೋಣೆಯ ನಡುವಿಗೆ ಬೀಸಿ ಒಗೆದನು.

“ಏನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಟವೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಆಟ ಸಾಗದು. ನಿಜ ಹೇಳಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಚೆಂಡಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನಂಬಲಾರವು. ಇಲ್ಲಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ಕಾವಲಾಗಿರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜೀವದತ್ತ.

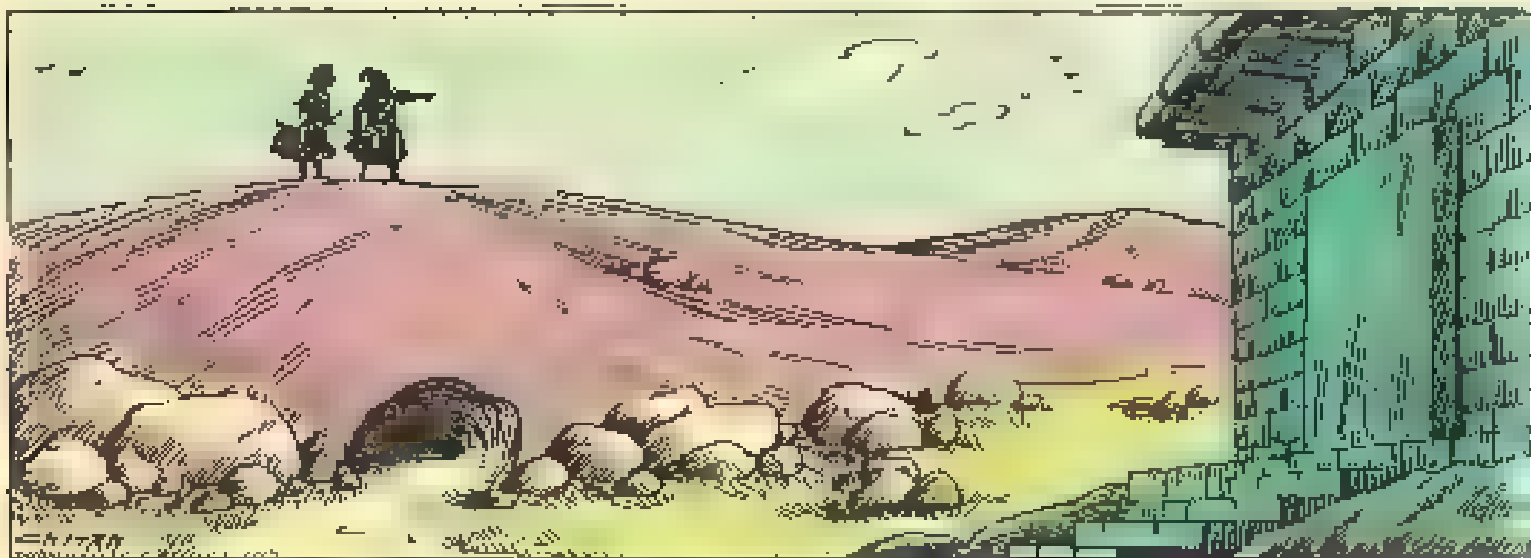
ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಕತ್ತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಲು ತಯಾರಾದವನೆಂತೆ ನಿಂತನು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ

ನೋಡಿ ಇಬ್ಬರೂ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿದರು. “ಆಯ್ಯಯ್ಯಾ! ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ. ನಿಜವೇ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮವರೆಲ್ಲರೂ ಪೂಜಾರಿ ಪ್ರಭುಗಳ ಹಿಂದೆ ಆನಂದಪೂರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಕಾಪಲಾಗಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ. ಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದರು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದುಗೂಟೆ ಹೊತ್ತು ಈ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಅವರೊಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಒಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ” ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

ಆಟವಿಕರು ಒಡಕಿದೆಯಾ ಬಡಜೀವವೇ ಎಂಬಂತೆ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲಿನ ರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಆಡ್ದ ವಿಟ್ಟರು.

ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೂಲಕ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದು, ಒಂದು ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ತಲೆಕೊಡಿದರು. ಆ ಕತ್ತಲೆಯ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಏನೇನೋ ಸಾಮಾನುಗಳು ಕಾಲಿಗೆ ತಾಗಲು. ಮೆಲ್ಲ ನಡೆದು ಆಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನೇರುತ್ತಾ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲು ಭಾಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಈಗ ಸುಮಾರಿನ ಕಂದೆ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು,
"ಅಪ್ಪಾ, ಇನ್ನು ನೀನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಿಡಾಣ್ಣೆ ಕೂಡಿರಬೇಕು ಇವರಿಗೆ ನೀನು
ಸದಿಬವಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು ತಡವಾಗಿ ಮದುವೆ
ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ನಾನೂ
ನೀನು ಕೂಡುವುದು ಮುದುಕರಾಗಲು ಕೊಡುಗಿದೆ.
ನಮ್ಮ ಕೂಡಿದ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡುತ್ತಿವೆ ಹುಟ್ಟಿದವು

ಇಷ್ಟು ಬೇಕು ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮೊಳಕು ಹುಟ್ಟಿದ
ಮುರಿ ಮೊಳಕನ್ನು ನೋಡಿ ಇವು ಸಂತೋಷವಾಗಿ
ಹೇಳುವ " ಎಂದನು.

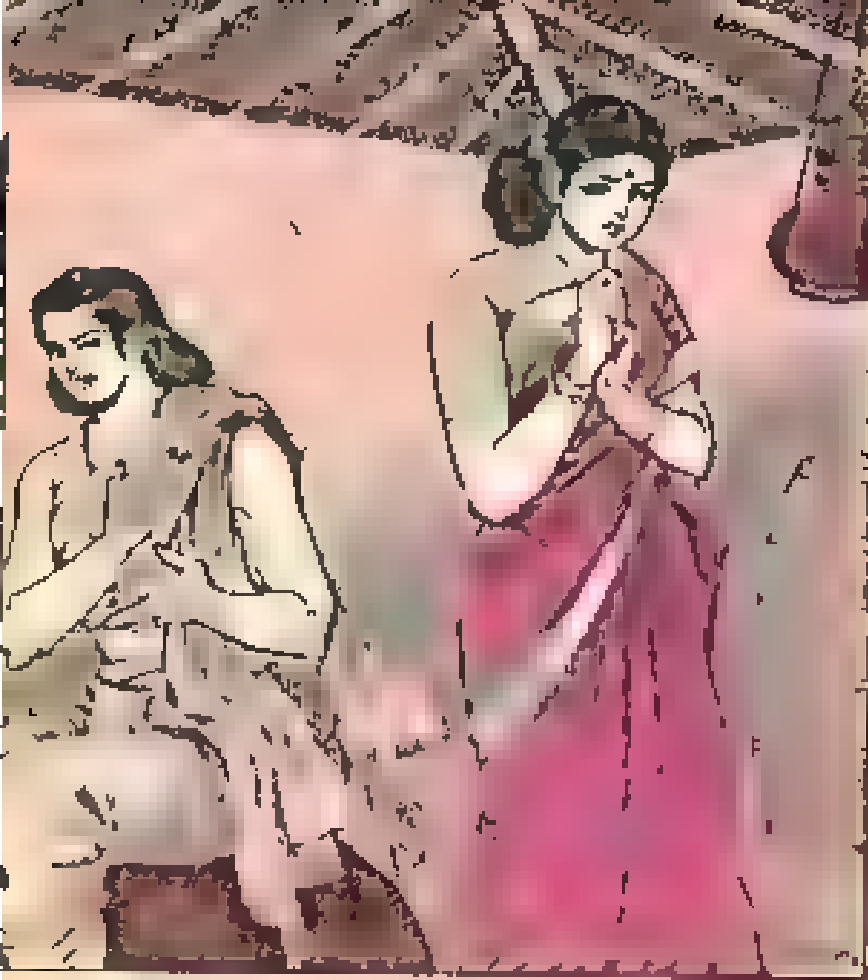
ಅದರ ಕೌಶಲ್ಯವು ಮಹಿಮೆ ಪಡೆಯಿತು. ಅದಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನು ರ.ಚಾ. ; "ನನ್ನ ಸುಖವು ಮೇಲೆ ಆತೆ ಇರುವದು. ನಾನು ಸುಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಉತ್ತಮ ರೂಪವು ಇರುವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅದೆ, ತುಂಬಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡು ಇದ್ದು ಇನ್ನೂ ಮಹಿಮೆ ಪಡೆಯಿತು" ಎಂದನು ಕನಕಧರ್ಮ.

ಮುರುಕುಕಾದ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬುದ್ಧಿ
ಯೋಗವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಿಡುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿ
ಕಂಡ ಕಾಯಗಳಿಗೆ ವಿಷಯವೆನಿಸಿತು. ಅವರು ಈ
ಭವ್ಯವಾಗಿ ಮಮಕರ ಮೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ದಿನಾ ಹ
ವೆಗಳಿಗಿಂತ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಈ ಶ್ವಾಸದೊಡನೆ
ಕೆಳಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಕಳೆದವರೂ ಮನೆ ಬಿಡು
ಗಾಣಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಕುಲದ್ವೈ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಒಬ್ಬ ಸುಖ್ಯಾತಿ ಗರ್ವಾ
ಕುಲಪುತ್ರನು ಅವನ ೬೯೧ ವರ್ಷದ ಶಸ್ತ್ರ ಕುಶಲ್ತೆ
ರನ್ನು ೬೯೩, ಅರ್ಧದಿಂದ ಸುಖ್ಯಕುಶಲ್ತೆ ರನ್ನು
೬೯೦ರೂ, ಶಸ್ತ್ರೋಪಕರಣ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ
ಅವನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ
ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಲವು ದಿನ ಯಾತ್ರಿಕರು. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ
ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದವು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅವರು
ಕಂಡು ಬಂದಾಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅವರು
ಕಂಡು ಬಂದಾಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅವರು
ಕಂಡು ಬಂದಾಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅವರು

ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು
ಗಲದ 25 ಕಾಡು ಹೋದವರೇ, ಆತನು ಗಿ
ರಿನಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ತನ್ನ
ಮನುಷ್ಯ ಚಿಹ್ನೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಚಿಹ್ನೆಯ ಸಹ

ಪಾರ್ವತಿ ಕಳ್ಳನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದ ಗುಲಾಮರು. ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟರೆ ಇವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಸುತಾದಿಂದ ಗುಲಾಮರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂಬ ಆಸೆ ಕಳ್ಳನಿಗುಂಟಾಯಿತು. ಆಕೆಯ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕುಟೀರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, "ಇದುವರೆಗೆ ನಿನಗಿಷ್ಟರೂ ಏನಾಗಿದ್ದೀರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಇಂದಿನಿಂದ ನಿನಗೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು, ಈ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸುಸಾರ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ" ಎಂದು ಪಾರ್ವತೀ ಕಣ್ಣಿಬ್ಬರೂ ರೋದಿಗೆ ಹಳಿದರು.

ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಕುಟೀರದೊಳಗೆ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಪಾರ್ವತಿ ಹುಂಟಾ ಹೆದರಿದಳು. ಆಗ ಕಳ್ಳನಿಬ್ಬರೂ ಅವಳನ್ನು ಕರೆತು, "ಏನೂ ಹೆದರಬೇಡ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಎತ್ತಿರುವ ಸಹ್ಯಾ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ

ಉಂಟಾಗದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಮೂತನ್ನು ಮಾರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ ದೈತ್ಯಿಗೆ ನಾವು ಗುಲಾಮೆಂದಿರಂತೆ ನಟಿಸುವ ವಿಶ್ರವಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದಯ್ಯರಿಂದ ಮಹಾವಿಷ ಕಳೆಯೋಣ" ಎಂದನು.

ಆವನ ಮೂತನ್ನು ಕೀಳಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಗುಲಾಮ ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕರಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಏಕಾದಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಕೇಳುತ್ತ, ತತ್ಪರಿಣಾಮವೂ, ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಳಗಿರುವ ಆವರ ಯಜಮಾನನಾದ ಕಳ್ಳನ ಆಜ್ಞೆಗಳಂತೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬಳ ಮಟ್ಟ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾಸದ್ಧಿ ಎನಿಸಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗ ಕೊಡಗಿತು. ಅವನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಂದ ಕೊಂಡನು "ನಾನು ಸರ್ವಸಂಗ ಸುಖಕ್ಕಾಗಲಾರವನು. ನನಗೆ ಗುಲಾಮ ತನವೂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಆದರೆ ಪಾರ್ವತಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವುಳ್ಳವಳು, ಕುಶೀಲೆ ಇಂಥವಳು. ತಕ್ಕ ವರನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂತಾನವಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮವಾಗಿರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಬಾಯಬಿಟ್ಟು ಅವಳಿ ನು ಹೇಳದೆ ಹೋದರೂ ಈ ಕಳ್ಳನ ಕೈಯೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಿಸಿಗುವ ದಾರಿಯಾವುದೋ?"

ಆವಳೊಂದಿಗೆ ತಾನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೋ ದಾರಿಯು ಹೊರತು, ಎಷ್ಟು ಅರೋಚಿತ!

ದರೂ ಮೇರೆ ಮೂರಿ ಕುಸುಮವನ್ನಾಗಿ ತೋರಲ್ಪಟ್ಟು, ಅವಳು ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಳು.

"ಅದೇನೋ ನಿಜವೇ! ನನಗೆ ಈ ಕಳ್ಳನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಬದುಕುವ ಬಾಳು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರುವೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣಾಗಿರುವ ನನ್ನಿಂದ ಮೇರೇನು ಮಾಡಲಾದೀತು? ಲೋಕದರೆ ನೀವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಾಗಿ ಜೀವಿಸಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಾ ನೀವು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೊಠಳಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬಳು ಬಂದಾಗಲೇನು ಹಾಗೆ ಆದೇನು. ಆ ಕಷ್ಟ ನಿಮಗೆ ಬೇಡ" ಎಂದಳು ಪಾರ್ವತಿ.

"ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು ನಾಗಾಗಿಯೇ ಆದುದರಿಂದ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಓಡಿ ಕೊಡುವ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ಕುಸುಮ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಓಡಿಹೋಗೋಣ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪಾಯವೇನಾದರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಆ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಮೋದರೂ ಕನಗೇನೂ ಏನಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಪಾರ್ವತಿ.

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಕಳ್ಳನ ಕಡೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನದಿ ಸಮೀಪ ದ್ವೀಪದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇನೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವಳು ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪಾರ್ವತಿ ತನಗೂ ಸ್ನಾನಗೊಳಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಗಾಗಿ ಗಾಳಾಗುವಷ್ಟು ಭೋಜನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅದನ್ನು ಗುಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೂ ಎರಡು ದಿನಗಳೂ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನದಿಯ ಬದಿಗೆ ಹೋದರು. ದಿನಗಳ ಕಾಯುವುದಿಂದ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಆಮೇಲೆ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಎಳೆಯುವ ನಡೆದು ಬೆಳಗಾಗುವಾಗ ಮಗುವನ್ನು ತಲೆಬಿಡಲು. ಅಲ್ಲಿನವರೊಂದಿಗೆ ಕುಸುಮ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಿನ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಸತ್ತದ್ದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದಳು. ಅವಳು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವಳ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಅವಳ ಗ್ರಾಮದ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಅದು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಗ್ರಾಮದ ಹೆಸರು ತಿಳಿದವರೂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ.

"ಒಂದುವೇಳೆ ಸಾರೀಗ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದರೂ ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ನಾನು ಒಂದುಕಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಆ ಕಳ್ಳನ ಗುಲಾಮತನದಲ್ಲೇ ಇರುವುದೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅಭ್ಯಂತರ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮದುವೆಗಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಅವರ ಆರೈಕೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಜೀವನ ಕಳೆಯುತ್ತೇನೆ.

ನನಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹೋದರು" ಎಂದಳು ಪಾರ್ವತಿ. ಕನಕಭದ್ರನು ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಜಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಒಂದುದಿನ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ತಲಪಿ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ತೀರಾ ಆಸೆಯಿಂದ ಕಳಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಕೆನೆದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸಿದಳು.

ಕನಕಭದ್ರನು ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, "ನೀನು ಸೊಸೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದೆಯಷ್ಟೆ? ಇಕೋ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಹೋಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮುದುಕಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ತರುವಾಯ ಕನಕಭದ್ರನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಪಾರ್ವತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಮುದಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು. ಅವಳ ಆಸೆಯಂತೆ ಮೊಮ್ಮಗನೂ ಹುಟ್ಟಿದ.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ಕನಕಭದ್ರನ ಎಚ್ಚರ, ಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ಅರ್ಥವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೆ? ಅವನು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸನ್ಯಾಸ ಹೆಗೆದುಕೊಂಡ? ವೈರಾಗ್ಯವು ಮೈಗೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಸಾರದೊಳಗೆ ಬಂದವೆ? ಈ ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ

ಈ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಹೇಳಿದ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯೊಡೆದು ಹೋಗುವುದು, ಎಚ್ಚರ!" ಎಂದಿತು.

ಆದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದ: "ಕನಕಭದ್ರನ ವೈರಾಗ್ಯವು ಜೀವಿತದ ಅನುಭವದಿಂದ ಬಂದ ವೈರಾಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅವನು ತಂದೆ ಕಷ್ಟದೊಡೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಸುಖಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಾಗೆ ಬದುಕಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ವೈರಾಗ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅವನು ಕೂಡಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದಾಗ, ಜೀವಿತವು ಇವನಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಮಮಕಾರವೂ ಸಹಜವಾಗೇ ಕೆರಳಿತು. ಆದರೆ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅನುಭವದಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಂದೇ ಏನೇ ಎದ್ದಿತು. ಒಬ್ಬಳು ಸ್ತ್ರೀ ಒಬ್ಬ ಗಂಡನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಭಾಗ ಹುಡುಕೋಗ್ನಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಆವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಬಾಂವತ್ ಸಂಬಂಧವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಕನಕಭದ್ರನು ಮನೆಯನ್ನು ತಲವುವಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯದ ವಸೆ ಸ್ವಲ್ಪವು ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನಂತಾನೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನಃಭಂಗವಾದ ಕೂದಲೆ ಬೇತಾಳವು ಕವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತುಕೊಂಡಿತು.

ಜಂಟಿಪಂಡಿತರು

ಅಗ್ರೇಹಪರ್ವಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವಂತಿ ನಗರದ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹರನಾಥಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಗುರುನಾಥಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರೂ ಜಂಟಿ ಪಂಡಿತರಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಉದ್ಭಾವ ಪಂಡಿತರು ಬೇರೆ ಸ್ಥಾನರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತಮ್ಮಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗರ್ವವು ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿರೋಧವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತ, ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುತ್ತ ನಿಲುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಕಳಿಂಗಪುರದ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸನಿದ್ದನು. ಸುಗುಣಶರ್ಮ ಪಂಡಿತನೆಂದು ಅವನ ಹೆಸರು. ಅವನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೂ ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಖ್ಯಾತಿ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಸುಗುಣಶರ್ಮ ಪಂಡಿತನ ಖ್ಯಾತಿ ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಂತಿಯ ಜಂಟಿ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಖ್ಯಾತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸುಗುಣಶರ್ಮನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅವಮಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ

ಕೊಂಡರು. ಆದು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿ ತಮ್ಮ ರಾಜನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಕಳಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅವಂತಿ ಆಸ್ಥಾನದ ಜಂಟಿ ಪಂಡಿತರಾದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಗುಣಶರ್ಮನ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದರು. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಗುಣಶರ್ಮನು ರಾಜನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು, "ನಾನು ಪಾಂಡಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ದೊಡ್ಡವನಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀವು ಬಯಸಿ ಬಂದಿರುವಿರಾದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಸರಿಯಾದ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಟ್ಟರೆ ನನಗಿಂತಲೂ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿನವರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಅದು ಸರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ವಾದವಿವಾದವೇಕೆ?" ಎಂದನು ರಾಜ. ಹರನಾಥ, ಗುರುನಾಥರೂ ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಮರುದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ವಿವರವು ನಡೆಯಿತು. ಪಂಡಿತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನ

ಹಾಡಿಕರು ಗೆಸ್ಸುವರೂ ಸೋಪವರೂ ಎಂದು
ಸೋಡರು ರಾಜನ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗು ಗುರುಗುರವಾಗಿ
ಬಂದರು. ಸುಗುಣರೂಢಿಗೂ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ದಾರ
ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕೋರಿಗೆ ನೆತಾಯಿ
ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದನು. ಆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಾರ
ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನೆತಾಯಿಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದನು.

ಕರುವಾಯಿ ಸುಗುಣರೂಢಿಗೂ ಪರನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಯನ್ನು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದು, ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ
ಕೊಂಡನು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೆತಾಯಿಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದ ಪರನಾಥ
ನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ "ಈ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ದಾರ
ಗಾಳವೆಯಿಲ್ಲ ? ನಾನೀಗ ಕೆಳಗಿನ ದಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಎಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಎಳೆಯುವಾಗ ಕೆಳಗಿನ ದಾರವು
ತುಂಡಾಗುವುದೋ ಮೇಲಿನ ದಾರವು ತುಂಡಾಗು
ವುದೋ ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ ?" ಎಂದು.

"ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮೇಲಿನ ದಾರವೇ ತುಂಡಾಗು
ತ್ತದೆ" ಎಂದು ಪರನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ತಟ್ಟನೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ.
ಕೂಡಲೇ ಸುಗುಣರೂಢಿಗೂ ಕೆಳಗಿನ ದಾರವನ್ನು

ಹಿಡಿದು ದಾರವಿಂದ ಎಳೆದಾಗ, ಪರನಾಥ ಹೇಳಿ
ದಂತೆ ಮೇಲಿನ ದಾರವು ತುಂಡಾಗಲಿಲ್ಲ; ಅದರ
ಬದಲಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ದಾರವೇ ತುಂಡಾಯಿತು.

"ನೋಡಿದೀರಾ ? ನೀವು ನೋಡಿ. ನೀವು
ಹೋಗಿ ಗುರುನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ"
ಎಂದ ಸುಗುಣರೂಢಿ.

ಪರನಾಥನು ಗುರುನಾಥನ ಪತ್ನಿಯ ಹೋಗಿ
ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ
ವೂಡದೆ ಮೇಲಿನ ದಾರ ತುಂಡಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ
ಬಂದು ಸುಗುಣ. ನೋಡಿದಾಗ ಕೆಳಗಿನ ದಾರ ಕಡಿಯುವ
ದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮುಖವಾದೆ ನಿನ್ನದು" ಎಂದು
ಖಂಡನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಸುಗುಣರೂಢಿಗೂ ತುಂಡಾದ ದಾರ
ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿ. ಕಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಾರವನ್ನು
ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಕಟ್ಟಿದನು.

ಗುರುನಾಥನು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಸುಗುಣ
ರೂಢಿಗೂ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಪರನಾಥ

ಗಾಗಿ ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ಸುಗುಣಶರ್ಮನು ಗುರುನಾಥನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ಕೆಳಗಿನ ದಾರ ಕಡಿಯುತ್ತದೆ" ಎಂದ ಗುರುನಾಥ.

ಸುಗುಣಶರ್ಮ ತನ್ನೊಳಗೇ ನಗುತ್ತ ಕೆಳಗಿನ ದಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಜಗ್ಗು ಕೊಡಗಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ಬಾಗಿಲಿನ ದಾರವು ತುಂಡಾಗಿ ಕಲ್ಲು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಸುಗುಣಶರ್ಮನು ಗುರುನಾಥನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಕೋಪಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಬಿಡುವುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು." ನೀವು ದೂಷಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಜವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಡಮೆ. ಆದರೆ ಬದಲಿಗೆ ಸುಗುಣಶರ್ಮನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕರೆಯುವೆಯೇ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಸತ್ಯ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಅವಮಾನಿತರಾಗಬೇಡಿ" ಎಂದು ಕಿರುಕುಳ ನೀಡಿದನೋವಬಾರ ಮಾಡಿ ಆ ಜಂಟಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಸುಗುಣಶರ್ಮನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ದಾರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಒಮ್ಮೆ ಕೆಳಗಿನದನ್ನೂ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮೇಲಿನ

ದನ್ನೂ ಹೇಗೆ ತುಂಡು ಮಾಡಿದನೆಂಬುದು ಕೆಳಗೆ ರಾಜನಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಂತೆ ರಾಜನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಸುಗುಣ ಶರ್ಮನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೈಚಳಕ ಅಷ್ಟೇ. ಪ್ರತಿ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಜಡತ್ವವು ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇಸಾರಿ ನಾನು ಕೆಳಗಿನ ದಾರವನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ ಎಳೆದನಷ್ಟೆ? ಕಲ್ಲನ್ನು ಹೊರುವ ದಾರಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿತವಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಕೆಳಗಿನ ದಾರವನ್ನು ಎಳೆದುದರಿಂದ ಅದರ ಬಿಗಿತವು ಹೆಚ್ಚುವುದರೊಳಗೇ ಕೆಳಗಿನ ದಾರವು ತುಂಡಾಯಿತು. ಎರಡನೇಸಾರಿ ಅದೇ ಕೆಳಗಿನ ದಾರವನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಎಳೆಯುವಾಗ ಕೆಳಗಿನ ದಾರಕ್ಕೆ ತುಂಡಾಗುವಷ್ಟು ಬಿಗುವು ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹೊರುವ ಮೇಲಿನ ದಾರದ ಬಿಗುವು ತುಂಡಾಗುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಪಾಂಡಿತರು ಇದರ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ದಾರ ತುಂಡಾಗುವುದೆಂಬುದು ಎಳೆಯುವವರ ಕೈಚಳಕದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು" ಎಂದನು ಸುಗುಣಶರ್ಮ. ರಾಜನು ಸುಗುಣಶರ್ಮನ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಆಸ್ಥಾನದ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಿದ ನೆಂದು ವಿಶೇಷ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟನು.

ಮಿ ತಿ ಯ ಕಾ ರಣ

ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ಅತ್ತಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಜಪ್ತನಲ್ಲ. ಮಿತವ್ಯಯವಾಗಿದ್ದ. ಒಂದುದಿನ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಸೂರಯ್ಯನೆಂಬ ರೈತನು ಬಂದು, ' ಸಂಸ್ಕಾರತಿ ಹ್ನುಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇವ್ವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಕೈಗಡವಾಗಿ ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ತನ್ನ ವೆಂಡತಿಗೊಂದು ಸೀರೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಜವಳಿಯುಗಡಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಸೂರಯ್ಯ ಕೂಡಾ ಇವ್ವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಯು ತೀರಿಸೊಂದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ, ಅಂಗಡಿದುವನ ಹತ್ತಿರ, ಹತ್ತು ಎನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಿದು ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿದ. ಆಗ ಸೂರಯ್ಯ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿಯೊಡನೆ "ಇದೇನೀ ಶೆಟ್ಟಿಯವರ, ಹಣವಂತರಾದ ನೀವು ಕೂಡಾ ಇಷ್ಟು ಅಗ್ಗವ ಸೀರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಲ್ಲಾ? ಇದರ ಇಮ್ಮಡಿ ಬೆಲೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೀರೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆ?" ಎಂದು ತುಸು ಅವಹೇಳನೆಯ ಧೂರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

"ಮಿತಖರ್ಚು ಆಗತ್ಯ ಸೂರಯ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಒಂದಿವ್ವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಕೈಗಡ ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದು ಕೊಡಲಿ?" ಎಂದ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.

ಆಶೀರ್ವಾದ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಅಂಡಯ್ಯ ಎಂಬ ಭಾಗ್ಯವಂತನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನು ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಕಾಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಸಲಾರ. ಆ ಕಾರಣವೇ ಅವನು ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಬಂದರೆ ದೊಣ್ಣೆ ಎತ್ತು ಹಿಡಿಸಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಗುಣವೇ ಅಂಡಯ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೂಢಿ ಇದ್ದಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬರೂ ಅವನನ್ನು ಗೂಢಿಯಾಂಡಯ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಂಡಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಬಂದ. ಯಾವನೆಯೆಂದು ಕುನಿಯನ್ನೆಚ್ಚಿಸಿದ. ಅಂಡಯ್ಯ ಅವನನ್ನು ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಹೇಳಿದ.

"ಯ್ಯಾ, ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಕಾಲಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮುಚ್ಚಿ ಅನ್ನ ಕೊಡಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದ ಭಿಕ್ಷುಕ.

"ಹಯ್ಯ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಬೈದು, ಅನ್ನ ನೀಡಲೇನು ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಿಡುತ್ತೇನೆ. ಉರುಳಿಬಿದ್ದ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನು ತಡೆ ಹಿಡಿಯದೆ ಹಸಿವೆಯ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ತಾಳ

ಲಾರದೆ. ಗೊಣಗುತ್ತಾ, ಹೆಚ್ಚು ನಡೆಯಲಾರದೆ ದಾರಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಜಕ್ಕನೆ ಕುಸಿದುಳಿತ. ಅವನಿಗೆ ಸಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಅಗಾಗ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ "ಹೂ-ಹಾ-ಅಯ್ಯೋ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ತನ್ನ ಹಸಿವೆ ಇಂಗುವದೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಕುರುಡನೊಬ್ಬ ಸಜೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು, ಭಿಕ್ಷುಕನ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ, "ಯಾರಪ್ಪಾ ನೀನು? ಏಕೆ ಹೀಗೆ ನರಳುತ್ತೀ? ಏನಾಯಿತು ನಿನಗೆ?" ಎಂದನು ಕೇಳಿದ.

"ಅಯ್ಯಾ, ನಾನೊಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕ. ಎಷ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೂ ಮುಚ್ಚಿ ಅನ್ನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ. ಮೋದ ತಪ್ಪಾದ ಹಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದಯ್ಯಾ! ಬೇರೆ ಯಾವರೋಗವೂ ಇವಿಲ್ಲ. ಹಸಿವೆ, ಹಸಿವೆ!" ಎಂದ ಭಿಕ್ಷುಕ.

"ನನ್ನ ಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದೆ. ಹಾ. ನನ್ನ ಜತೆ ಊಟ ಮಾಡುವಿಯಂತೆ" ಎಂದು ಕುರುಡನು ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಕರೆದಾಹೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕುರುಡನು ತನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಷ್ಟು ಊಟ

ಕೆಂಪಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಾಗ ಭಕ್ತಕನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಸಮಸ್ಥಾರ ಮಾಡಿ. "ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಮಗೆ ದೈವಪರರಿ" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಮೊರಟುಹೋದನು.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕುರುಡನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಏಕಧಾರೆ ಹಾಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನೀರೀಯಿತು. ಬೆಳಗಾಗುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ದೈವ ಬಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಲು ಸಮರ್ಥನಾದನು. ಅವನಿಗಾದ ಸಂತೋಷ ಅದ್ಭುತವಲ್ಲ. ಅವನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕುರುಡ ಭಕ್ತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ಹೊಗಳಿದರು.

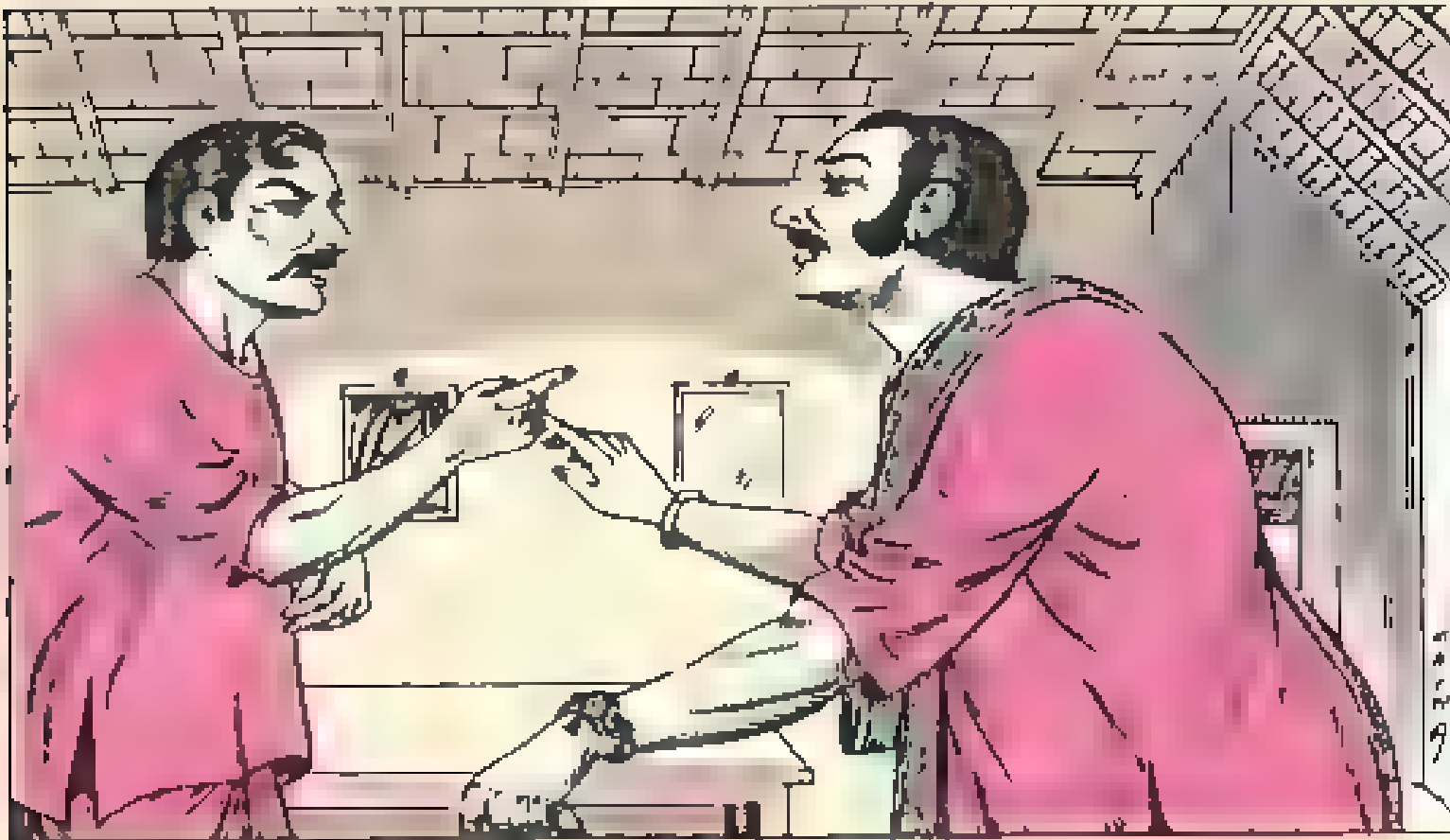
ಆ ಕುರುಡನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಜನರೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದರು. ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಬಗ್ಗಿಬಿಗಿಯ ಕಥೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಗಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಯಿತು.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ಗುಣಿಯಾಚೆಯ ಹಿಗ್ಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಕಣ್ಣು ಬಂದ ಆ ಕುರುಡನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು. "ನಿನಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಂದುದು ನಿಜವೇ ಏನು?

ಯಾವನೋ ಭಕ್ತನಿಂದ ಬಂತಲ್ಲಾ? ಮುಚ್ಚಿದವ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಯ್ಯ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬ ಆತ ಮೃಗಧ್ವನಿಯ ನಾಣಿಗೆ—ಪೂಜೆಯಿಂದ ನರಳಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಹೊಚ್ಚಿ ತುಂಬಾ ಅನಿಟ ಹಾಕಿದೆ. ನನ್ನ ಕುರುಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡಿತು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ. ಅವನ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ದೈವ ಬಂತು. ಇದ್ದೇ ನಡೆದುರು" ಎಂದ ಕಣ್ಣು ಬಂದ ಕುರುಡ.

"ಆರರೆ! ಎಂತಹ ತಪ್ಪಾಯಿತು! ಆ ಭಕ್ತನ ನಾರೋ ಯೋಗ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಭೈದು ಓಡಿದೆ. ಅವನಿಗಿಷ್ಟು ಹಾಕಿ ತ್ಯಕ್ತಿ ಪಡಿಸ್ತಾರೆ ನನ್ನ ಗುಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ ನಲ್ಲ!" ಎಂದು ಗುಣಿಯಾಚೆಯ ಹಿಗ್ಗೂಳಿಗೆ ಬಹಳ ನೋಂದುಕೊಂಡನು. ಈಗ ಆ ಭಕ್ತನ ಎಲ್ಲಿಯೋ? ಹೋಗುವರೂ ಸರಿ, ಆ ಭಕ್ತನನ್ನು ಕಂಡು

ಒಡಿದು ಕರೆತಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಹಾಕಿ, ಅವನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ತನ್ನ ಗೂನಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಂಡಯ್ಯನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಆ ಭಿಕ್ಷುಕ ಊರೊಳಗೇ ಇರಬಹುದು. ಹುಡುಕಿದರೆ ಸಿಕ್ಕಿದಿರಲಾರ.

ಆ ದಿನವೇ ಅವನು ಊರಲ್ಲಾ ಅಲೆದಾಡಿ, ಅದೇ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಒಂದುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದು ಪದ್ರಸೋಪೇತವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಔತಣದ ಊಟವನ್ನೇ ಮಾಡಿಸಿದನು.

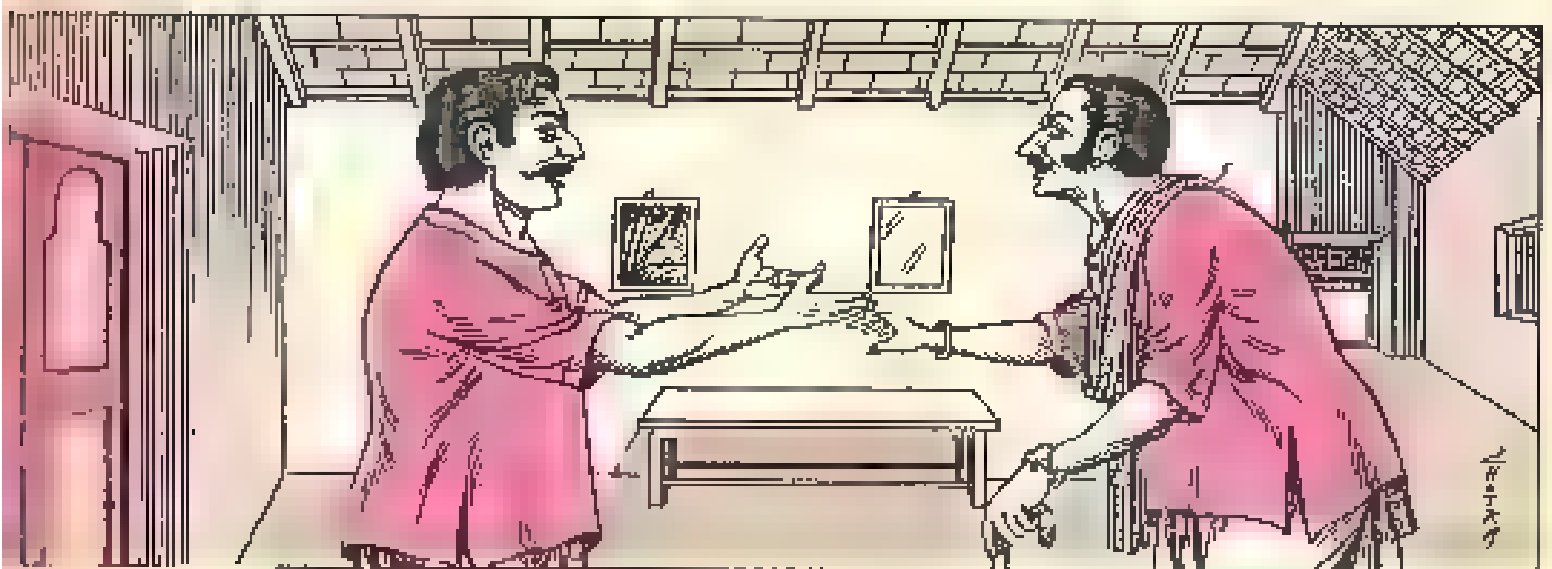
ಭಿಕ್ಷುಕನು ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ತೇಗಿ, "ದೇವರ ಚಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಗೂನಿ ಹೋಗಲಿ" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಮೊರಟು ಹೊದನು. ಆಗ ಅಂಡಯ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಗೂನಿ ಹೋದಂತೆಯೇ ಅನಿಸಿತು. ಇನ್ನೇನು ಬೆಳಗಾಗುವಾಗ ತಾನು ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ನೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲೆ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾದಾಗ ಅಂಡಯ್ಯನ ಕೋರಿಕೆ ಹೀರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಗೂನಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸೊಂಟ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಾಗಿ ಹೋದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಅವನು ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಬಂದ-ಕುರು ದನ, ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಛೇಛೇ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು

ನಂಬಿ ಹೋಸಿ ಹೋದೆ. ಅದೇ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿನಗಿಂತಲೂ ಘನವಾದ ಔತಣದ ಊಟ ಬಡಿಸಿದೆ. ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನೂ ಗೂನಿ ಹೋಗಲಿ ಅಂತ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ ನೇನೋ ನಜ. ಆದರೆ ಗೂನಿ ಹಾಗೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ! ಇದೆಂಥಾ ಮೋಸ?" ಎಂದ.

ವೃಷ್ಟಿ ಬಂದವನು ನಗುತ್ತ "ನಿಮಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಡಮೆ. ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನು ದೇವರೇನಲ್ಲ. ನಾನು ಹಸಿವೆ ಯಿಂದ ರಹಿಸುವ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿದೆ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಸ್ಕೂರ್ತಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ ದೇವರು ಅವನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ನಜಗೊಳಿಸಿದ. ನೀವು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಔತಣ ನೀಡಿದಿರಿ. ಅದು ಕೂಡಾ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ. ಭಿಕ್ಷುಕ ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ದುಂತೆ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಮಾತು ಹೇಳಿ ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೋದ. ಅಂತಹ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಯಾವ ದೇವರು ನಜಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ?" ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಅಂಡಯ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯೊಳಗೆ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಮಿಂಚಿತು. ಅವನ ಸ್ವಭಾವವು ಪೂರ್ತಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆದನು ಕಷ್ಟ ವಲ್ಲರವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದನು.

ವೇಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ

ಹಿರಿದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹಗಲು ವೇಷವೊಡ್ಡ. ಅವನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ದಸರೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ದಿನಗಳೂ ಬಗೆಬಗೆಯ ವೇಷಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದುವರ್ಷ ಅವನು ಯೋಗಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ, ರಾಜದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ರಾಜನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ರಾಜನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಒಹುವಾನ ಕೊಡಲು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಅವನು "ನಾಪು ಯೋಗಿಗಳು, ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಬೇಳಿ ಬಹು ಮಾಡುವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

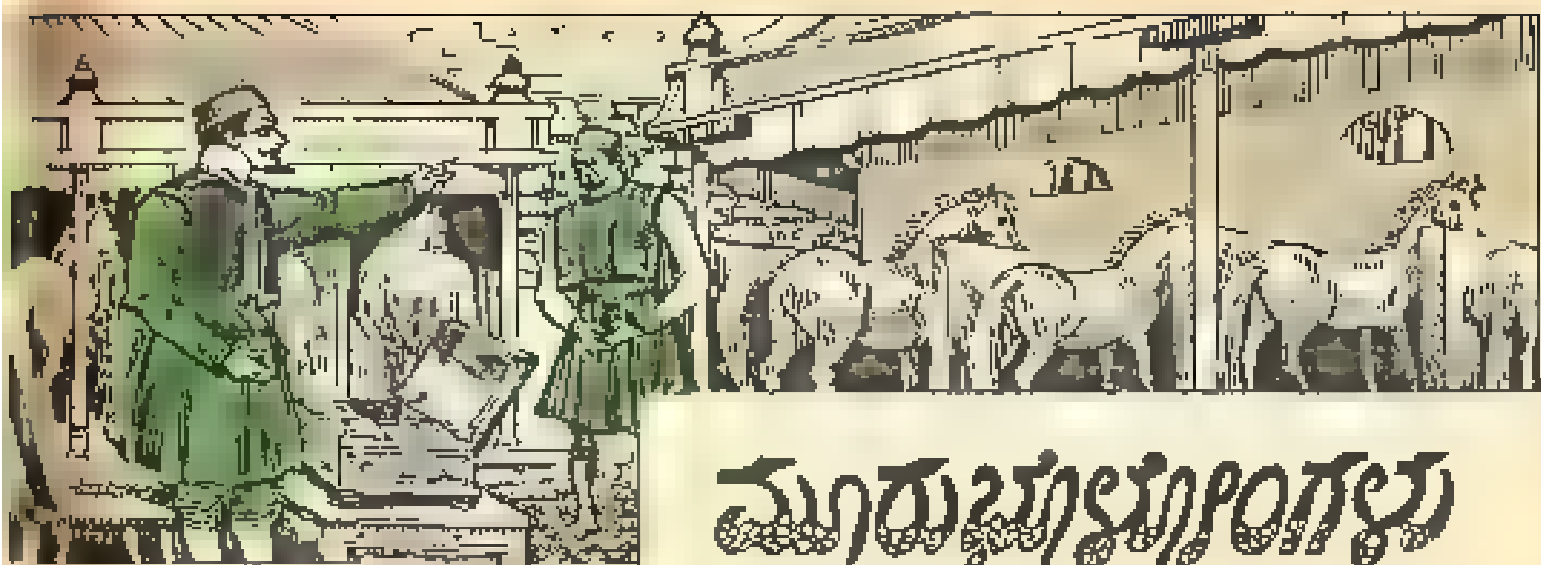
ಮರುದಿನ ಅವನು ವೀರೈಯ ವೇಷಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ಆಟವಾಟ ಸ್ವತ್ಯ ಗಳಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಒಹುವಾನ ಕೊಡಲು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನು "ಮಹಾರಾಜರೇ, ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒಹುವಾನ ಕೊಡಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ರಾಜನು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ "ನಿನ್ನೆ ಒಹುವಾನ ಬೇಡಬಂದೆ, ಈ ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕೆನ್ನುವೆ? ಹಾಗೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಮಹಾರಾಜರೇ, ವೇಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ ತಾನೆ?" ಎಂದ ಹಗಲುಮೇವವ.

ರಾಜನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನಿಗೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಒಹುವಾನ ಕೊಟ್ಟ.

ಮುರುಬುಳ್ಳುಂಗಳು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಸ್ರಾ ನಗರವನ್ನು ಮಿಸ್ರಾ ಎಂಬ ಸುಲ್ತಾನನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಇಲಾಖೆಯ ಅಬ್ದುಲ್ ಎಂಬ ಯುವಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ತನ್ನವರೆನ್ನಲು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನನ ಅಬ್ದುಲನನ್ನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಕನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದನು. ಅಬ್ದುಲ್ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹಳ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಮಕ್ಕಳ ದಾಣಾ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಜೇಬಿಗೆ ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೆಲವರು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಅಬ್ದುಲನ ಮಿಸ್ರಾನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿದ್ದಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಸುಲ್ತಾನನು ಅಬ್ದುಲನನ್ನು ತನ್ನ ಕಿವಿಯಿ. "ಕುಮಾರಿಗಳ ಶಿಸಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವೆಯಂತೆ? ಇದು ಒಪ್ಪಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಬ್ದುಲನಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಗುತ್ತ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತ. ತತ್ ಪರಿಣಾಮ ಉದ್ದೋಗ ಬದಲಾವಣೆ ಗೊಂಡಿತು. ಇವರು ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು

ಅವರಿಂದ ರಸೀದಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅಬ್ದುಲನ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸ ಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಿಸ್ರಾ ಅವನನ್ನು ಈ ಉದ್ದೋಗ ದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದನು. ಆ ಸಂಗತಿ ಅಬ್ದುಲನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಈ ಹೊಸ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅಬ್ದುಲನು ಲಂಬಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡದೆ ಒಂದೆರಡು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇದು ಬೇಗನೇ ಬಯಲಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಹಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಇವನಿಗೆ ಕೊಡಲೇ ಬಾರದೆಂದುಕೊಂಡು ಸುಲ್ತಾನನ ಮಿಸ್ರಾ, ಅಬ್ದುಲನನ್ನು ಹೊವಿನ ತೋಟದ ಕಾವಲುಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಕೈಕಳಗೆ ಹತ್ತು ಪಂದಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಬ್ದುಲ್ ಅವರ ಮೇಲು ವಿಚಾರ ಕಣಗಾರಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ಮಿಸ್ರಾ ಸುಲ್ತಾನನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಡುವಾಗ ಬೆಂಕಿನ್ನು ಒಲವಾಗಿ ಒತ್ತು

100

... ..

“ಉತ್ತರದ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭೋಳೋಂಗಳು” ಎಂದು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ.

ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಎನೆಂದರೆ, ಅದರ ಮುಂಚಿನ ದಿನ ದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಉತ್ಸವವಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಾವಲು ಗಾರರು ಮೈತ್ರಿಕೆಯಂತೆ ಕುಡಿದು ಕುಣಿದು ನಿಧ್ರೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ, ಮೂವರು ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳರು ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವಿಜಾನೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದು ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ತುಂಬಾ ಬೆನ್ನದ ಹಾಗು ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಕಂದಕದವರೆಗೆ ತಂದರು. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಂದಕದ ಸಂಕವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿರುವುದ ರಿಂದ ಅಳವೂ ಅಗಲವೂ ಆದ ಕಂದಕವನ್ನು ದಾಟಲು ಕಳ್ಳರಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಅವಕಾಶವಾದಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು ಮೂರು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಕಂದಕದೊಳಗೆ ಹಾಕಿ, ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು ಆ ಕಳ್ಳರು.

ಬೆಳಗಾಗುತ್ತವೇ ವಿಜಾನೆ ದರೋಡೆಯಾದ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಎಲ್ಲಾ ಮಡುಕೆದರೂ ಕಳ್ಳ ರಾಗಲೀ ಕಳವಿನ ವಸ್ತುಗಳಾಗಲೀ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಸುಲ್ತಾನನ ಹತ್ತಿರ ಅವನ ಅಂಶರಾಗಿ ಹುಂಪ್ರಿಯೊಬ್ಬ “ಅಬ್ದುಲ್ ಕೋಟೆ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯಾವ ರಾತ್ರಿಯೂ

ಬರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನಲ್ಲೇ? ಅವನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕಳವಿನ ಸೂಚನೆಯೇನಾದರೂ ಸಿಗಬಹುದು. ವಿಚಾರಿಸೋಣವೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ.

ಸುಲ್ತಾನ್ ಖುಸ್ರೂ ಅಬ್ದುಲನನ್ನು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಕಳ್ಳತನ ನಡೆದ ರಾತ್ರಿ ಅಬ್ದುಲ್ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ “ಉತ್ತರದ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭೋಳೋಂಗಳು” ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು.

ಅದೇನೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೆ “ಏನದು ಭೋಳೋಂಗಳು?” ಎಂದು ಅಬ್ದುಲ ನನ್ನು ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿದ.

“ಹುಜೂರರೇ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಭಾರವಾದ ಹಸ್ಯ ಬೆಳುವಾಗ ಭೋಳೋಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅಂತಹ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಕೇಳಿಸಿದುವು” ಎಂದ ಅಬ್ದುಲ್.

ಕೂಡಲೇ ಕೆಲವಂದಿ ಮುಳುಗು ಬುಟರನ್ನು ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ಮುಳುಗಿ ಹುಡುಕಿಸಿದಾಗ ಮೂರು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೂ ದೊರಕಿದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಾನೆ ಯಿಂದ ಮೋದ ಸೂತ್ತುಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಕಳ್ಳರು ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ಸೂತ್ತು ಸಿಕ್ಕಿತು ಸುಲ್ತಾನ್ ಖುಸ್ರೂ, ಒಹಳ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಅಬ್ದುಲನನ್ನು ತನ್ನ ಸಲಹಾದಾರನನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಅದ್ವಷ್ಟಲಗ್ನ

ಒಂದಾನೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವರ್ಷ
ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ವಿಜಯ
ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳು ಕುಮಾರಿ ಇದ್ದಳು. ಮಂದರಿಯಾದ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎದಿನಾರನೇ ವಯಸ್ಸು ತುಂಬಿದಾಗ
ಈ ಅಮ್ಮಳ ಬೆರಳಿಗೆ ಒಂದು ಉಂಗುರವನ್ನು ಹಾಕಿ
ಅದೊಂದು ಸಾಪ್ತಾಹ್ಯವಾದ ಉಂಗುರವಾದರೂ
ಈ ಅದು ಪ್ರಾಣಿಪ್ರದವಾದ ಉಂಗುರವಾಗಿತ್ತು.
ಈ ಎರಡು ಆ ಉಂಗುರವು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ
ಬಿಡುಬಿಡಾದ ವಿಜಯಳ ತಾಯಿಯದು.

ಒಂದಾದಿನ ವಿಜಯ ತನ್ನ ವಾಸಿಯೊಂದಿಗೆ ತಿರು
ಕುಮಾರಪುಟ್ಟವ ಸದಿಯ ಬದಿಗೆಹೋದಳು.
ಅಲ್ಲಿಯೊಂದಿಗೆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜಲ
ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ನದಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಳ
ಬೀಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯಾಗ ವಿಜಯ
ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬೆರಳುಗಳಿಡೆ
ಈರು ಪ್ರವಹಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದಿಸಿ
ಕೊಡಿದ್ದಳು ಆಗ ಉಂಗುರವು ಜಾರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ವಿಜಯ ಗಾಬರಿಯಿಂದ
ಕೂಗಿದ ಕೂಡಲೇ ದೋಣಿಯವರು

ಹೊಟ್ಟು ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನದಿಯೊಳಗೆ ಇಳಿದು
ಉಂಗುರವು ಬಿದ್ದ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಡಲೆ ಮೇಲೆ ಹುಡು
ಕಾಡಿದ ಉಂಗುರವು ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ ಈ ಸಮಾಚಾರ
ಆಗಲೇ ವಿಜಯವರ್ಷನೊಬ್ಬ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು
ಮಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರದೆ ಹೋದ.

ಅವಳು ಸಣ್ಣ ಮುಖದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು,
ಉಂಗುರ ಕಳೆದುಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ,
“ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಉಂಗುರವನ್ನು ಬಿಡುಬಿಟ್ಟೆಯಾ?
ಇದು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ತಪ್ಪು. ಅದು ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಉಂಗುರ. ನಾನು ನಿನ್ನೊಂ
ದಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಜಯವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.
ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಇಷ್ಟಪಡುವ ಮದೇಶ
ನೊಬ್ಬ ಯುವಕನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದ. ನೀನು
ಅವನನ್ನು ಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.
“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು ವಿಜಯ. “ನೀನಿಗೆ ಅಪ್ಪ
ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟವಿದೆಯೇ?” ಎಂದೂ ವಿಜಯವರ್ಷನು
ಕೇಳಲು, “ಇದೇ ಅಪ್ಪಾ” ಎಂದಳು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ.

“ನಿನ್ನ ದೂರವೃತ್ತ! ನನ್ನಂಥವನ ಮಗಳಿಗೆ
ಅವನು ಎಕ್ಕ ಪರನಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ನೀನು
ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದೆ. ನಾನು
ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟದವನಾದ ವರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಈ
ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ನಿಂತುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.
ನನ್ನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಯಾವನು ತಂದು ಕೊಡು
ವನೋ ಅವನಿಗೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸುತ್ತೇನೆ " ಎಂದು
ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ವಿಜಯವರ್ಮ.

ರಾಜನು ಸಾರಿಸಿದ ಡಂಗುರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಯುವಕರೂ ಬಂದು ವಿಜಯಳು ಬಿಸಾಡಿದ
ಉಂಗುರವನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನದಿಯನ್ನು ಕಲಕಿ
ಹಾಕಿದರು. ಉಂಗುರ ದೊರಕಲೇ ಇಲ್ಲ.

ವಿಜಯಳು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ
ಯುವಕನಾದ ಮಹೇಶನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ
ಭಾಗವಹಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಜಯಳನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡುವು
ದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಜಯವರ್ಮನು ಹೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೂ
ಅವನಿಗೆ ವಿರಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಪಗಲೆಣ್ಣಾ
ನದೀತೀರದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

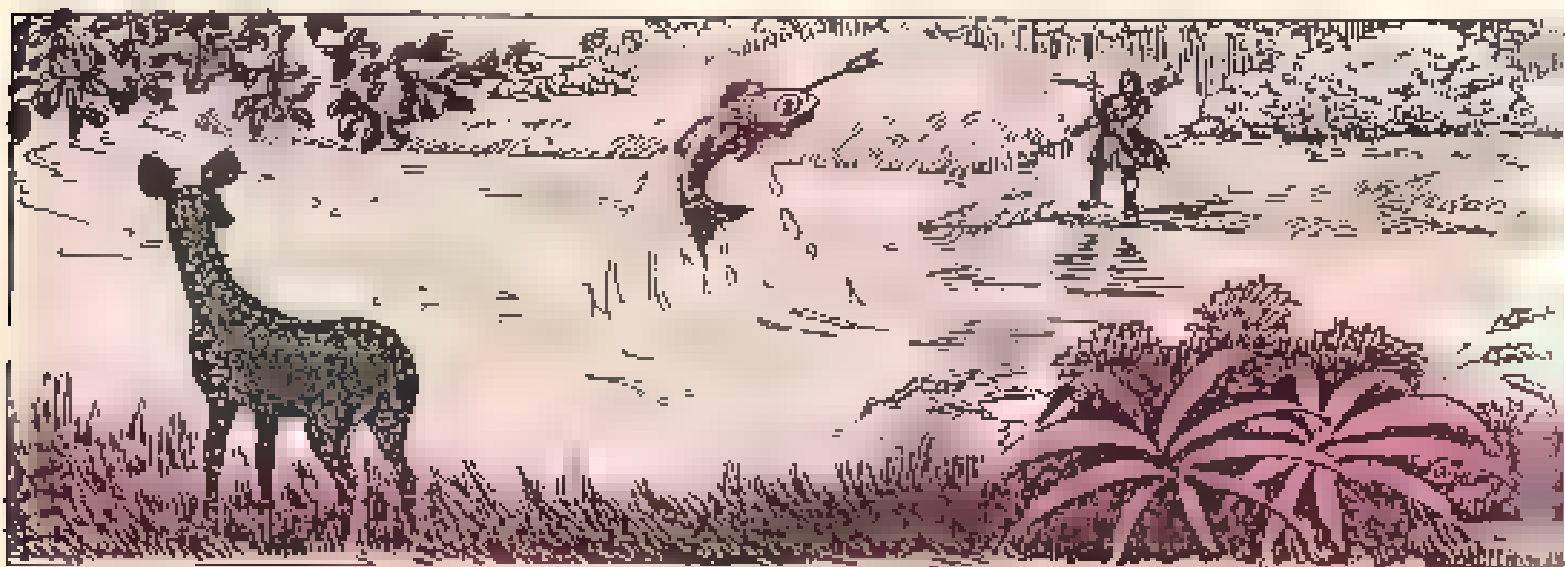
ಒಂದುದಿನ ಅವನು ನದಿಯ ಆಚೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ
ಜೇಟಿಯಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳೊಂದಿಗೆ
ನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದನು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ

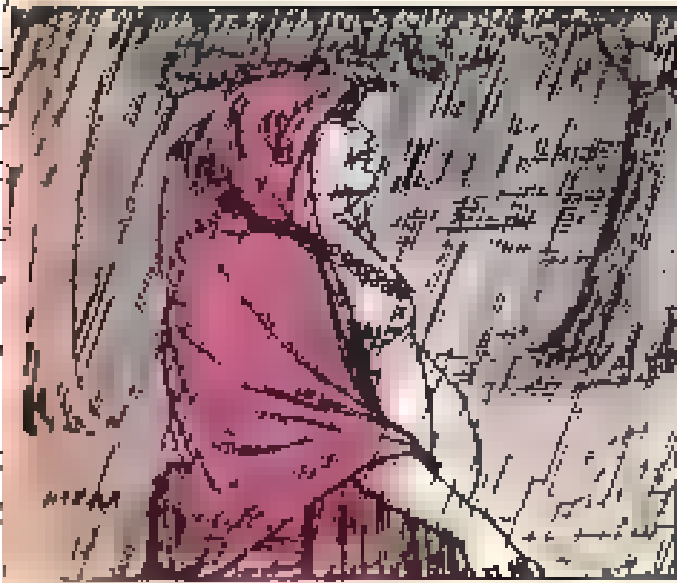
ನದಿಯ ಆ ನೋಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು
ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಬಾಣವನ್ನು
ಗುಡಿಸೋಡಿ ಜಿಂಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು.
ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮೀನು
ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಮಹೇಶನ ಬಾಣವು
ಮೀನನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ
ಮೀನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ
ಜಿಂಕೆ ಮಹೇಶನನ್ನು ನೋಡಿ, ಓಡಿಹೋಗಿ
ಮರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಮಹೇಶನು
ಆ ಮೀನನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಮನಗೆ ಒಯ್ದನು.

ಅವನ ತಾಯಿ ಆ ಮೀನನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವಾಗ ಅದರ
ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಉಂಗುರವಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.
ಅದುವಿಜಯಳು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಉಂಗುರವೇ.

ಮಹೇಶನು ಆ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ
ಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು. ವಿಜಯವರ್ಮನ
ನಿಗೆ ಮಹೇಶನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ
ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಮು೦ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.
ಅವನಿಗೇ ವಿಜಯಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ
ದನು ಆ ರಾಜ.

ವಿಜಯಳು ಅಪ್ಪಪ್ಪಕಾಲಿನಿ. ಅವಳು ಉಂಗುರ
ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಾನು ಒಯ್ಯುವ
ವನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಂತ್ರದಮರಮೆ

ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗಟ್ಟಿಗನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ. ಅವನು ಕರ್ಮಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಈ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹರಿಕಥೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಒಬ್ಬ ಪಡೆದಿದ್ದ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ದೂರದೂರ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬಂದವರು ಕೂಡ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದುದಿನ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹತ್ತು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಕರೆಬಂದಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ಹರಿಕಥೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಭೆಕೂಡಿದ್ದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಾಯಂಕಾಲ ಗುಡುವರೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಹೊರಟಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೀಳುವ ಹರಡಿ ಒಂದು ಗುಡಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವುತ್ತು. ಕತ್ತಲೆ ಆಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಮಳೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಾರಿ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಅವನು ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರುವ ಆಸೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯಲು

ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದನು. ಎಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದರೂ ಅವನು ಅಂದುಕೊಂಡಿರುವ ಗ್ರಾಮ ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ತಾನು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಒಂದುಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಂತರ ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಕಾಂತಿ ಮಿಣುಕು ಮಿಣುಕನೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಒಂದುಕಡೆಯೂ ಬಡಬಡವವೇ ಎದುರಿಸಿತು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ಕಾಂತಿಯೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಮನೆಯವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಬೆನ್ನಾಗಿ ನೆನೆದಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ! ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಕರೆದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಳಗೆ ಹೋದನು. ಆ ಮನೆ ಹಳೇಕಾಲದ ಭವನದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ದ್ವಾರಬಂಧಗಳು ಹಳೇಕಾಲದ ಚಿತ್ರ ಕೆತ್ತನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಡಹೆಂಡಿರು ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡವನ

ಹಾಗೆ, 'ಮನೆ ದೊಡ್ಡದೇನೋ ಸಜವೇ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ವಾಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದು ನಮಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅಯಿತಷ್ಟೇ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಮಲಗಲು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಉಪ್ಪರಿಗೇ ಮೇಲಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಒಡ್ಡೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಂಡಿ ಆರಿಸಿ, ಅಲ್ಲೇ ಈ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಲೂ ಬಹುದು" ಎಂದನು.

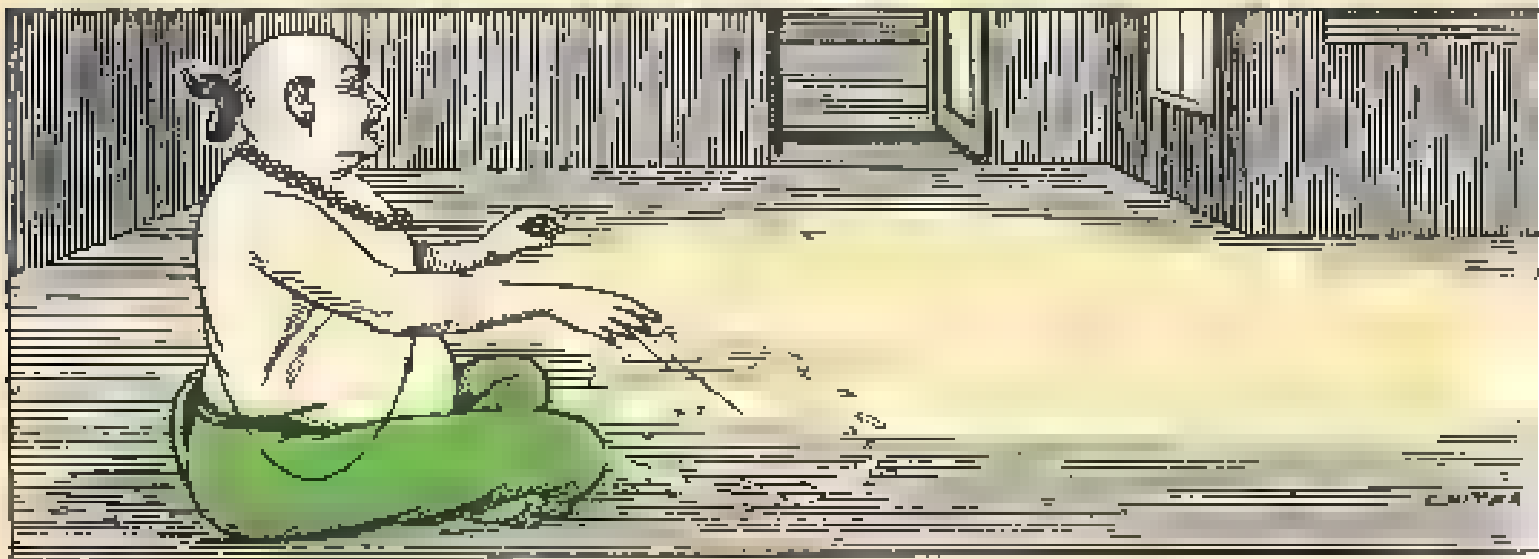
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ತಾನು ಉಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಆರಹಾಕಿ, ತನ್ನ ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮದ ಚೀಲದೊಳಗಿಂದ ಒಣ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದನು. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಚ್ಚಗಾದುದರಿಂದ ನಿದ್ರೆಯೂ ಒದಿದಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತನು. ಕೆಳಗಿಂದ ಏನೋ ಕಬ್ಬ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಡ್ಡಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಾಸನೆಯೂ ಒರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹಸಿವೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಿರಳಿತು.

ಮನೆ ತುಂಬಾ ಜನರಿರುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪಡದೆ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ತಾನು ಕೂಡಾ ಊಟ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಯಾರೋ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು "ಬಂದಯ್ಯಾ ! ಊಟಕ್ಕೆ ಒನ್ನೀ" ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಸರು ಬಂದಯ್ಯನೆಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೇಗ ಬೇಗ ಮೆಟ್ಟಿಲಳಿದು ಕೆಳಗೆ ಹೋದನು. ಕೆಳಗೆ ಹೋದ್ದ ನಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗುಸರೂ ಗಂಡುಸರೂ ಆತ್ಮಿತ್ವ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಕುತ್ಸಿಧಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೆಲವರು ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಒಂದು ಎಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಸಂಧ್ಯಾವಂದ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆನಪಾಯಿತು, ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಕ್ಷುಪ್ತವಾಗಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "ಉತ್ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಷಿರಾಶೀಃ" ಎನ್ನುತ್ತ ಆ ನೀರನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟನು.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾ ಹೋದರು. ಎಲೆಗಳೂ, ಅಡ್ಡಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಸಮಸ್ತವೂ ಮಾಯವಾದವು. ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಬಿದ್ದ ಕತ್ತಲೆ ಗೋಡೆಗಳ ಶಿಥಿಲವ ಸಡು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕುಳಿತು ಮಿಕ್ಕಿಮಿಕ್ಕಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ತರುವಾಯ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಮುಗಿಸಿ, ಇನ್ನೂ ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ ಬೆಳಗುಮಾಡಿ, ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ಸಿಕ್ಕಿಬಿಳಿದಕ್ಕರು

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಒಂದೇ ಗುಣದ ಕಳ್ಳ ರಾಜರು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಾವಿರುವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದಿಗೂ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿದಾಗ ಆ ಕಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ರಂಗನೊಬ್ಬನು ಒಬ್ಬನಾದ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತನಾದನು. ಎರಡನೆಯವರೂ ರಂಗನ ಅನುಚರನಂತಿರುವವನು. ರಂಗನು ಕೆಲವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇ ರಾಮನ ಕೆಲಸ.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕದಿಯಿತು. ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಒಬ್ಬಳ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಒಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಮಶಾನದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ನಡೆಯುವಾಗ ಒಂದು ರಾಮನ ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಕಂಕತ್ತು. ರಂಗನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದ ದಿಮ್ಮಿಯ ಮೇಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿ. ತಾನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಿಡ್ಡು ಕೊಡಲು ಊರೊಳಗೆ ಹೋದನು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ದಿನದ ರಾತ್ರಿ. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ನಿಶ್ಯಬ್ಬ

ವಾಗಿದ್ದಿತು. ರಾಮನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹುರಿದ ಬಚ್ಚಾಣಿಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರಲು ಬೇಸರವೆನಿಸಿ, ಪುಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಚ್ಚಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹಲ್ಲೆನಿಂದ ಕಡಿದು ಸಿಪ್ಪೆ ಉಗುಳುತ್ತಾ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದನು.

ಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಿವಾಲುಬಿದ ಸೇವಕನೊಬ್ಬ, ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಂದನು “ಕಟಕಟ” ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೆವ್ವಗಳು ತಿರುಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವು ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತವೆಂದೂ, ಹುಗಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತವೆಂದೂ ಅವನ ಸಂಬಂಗೆ ಯಿತ್ತು. ಆ ದೆವ್ವಗಳು ನೆಟ್ಟಗೆ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಎಲೆಬುಗಳನ್ನು ಕೊರೆದು ತಿನ್ನುತ್ತವೆಂದು ಅವನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೆನೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಲಯದೊಳಗೆ ಬಂದಿರುವ ದೆವ್ವವನ್ನು ಓಡಿ ಸುತ್ತುವಕ್ಕೆ ಪೂಜಾರಿಯೇ ಬರಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಬೇಗನೇ ಓಡಿಸಬೇಕಾಗಿದ ತಡಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ

ಬಂದಿತು. ಅವನು ಬೇಗನೇ ಮಂಡಪದಿಂದ ಇಳಿದು ಪೂಜಾರಿಯ ಮನೆಗೆ ಓಡಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿ “ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಸ್ವಶಾಸನೋಳಗಿನ ದೆವ್ವಗಳು ಶವಗಳನ್ನು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಎಳೆದು ತಂದು ತಿನ್ನುತ್ತಿವೆ ಬೇಗ ಬಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ರತಿಜ್ಞೆ” ಎಂದನು.

ಪೂಜಾರಿ ಧವ್ವ ಶರೀರದವನು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೀಲುವಾತದ ಉಪದ್ರವ ಉಳ್ಳವನು. ವಾತದ ನೋವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲು ಎತ್ತಿ ಇರುವಾಗ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. “ನಾನು ಹೆಚ್ಚೆ ಎತ್ತಿ ಇಡಲಾರೆನಲ್ಲವ್ಯಾ? ಏನು ಮಾಡೋಣವೋ?” ಎಂದ ಪೂಜಾರಿ.

“ನೀವು ಬಾರದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ನಡೆಯ ರಾಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದ ಸೇವಕ. ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೂಜಾರಿ ಸೇವಕನ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತ. ಸೇವಕ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಮನು ಬಟಾಣಿ ಕಾಳು ಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ. ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದ ಬದಿಯಿಂದ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದನು. ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಶನ್ನ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ದಪ್ಪವಾಮದನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು

ಬರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಬರುವವರ ರಂಗನೇ ಅಂದುಕೊಂಡು-“ಒಳ್ಳೇ ಬಲಿತದ್ದು ತಂದೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ದೇವಾಲಯ ಸೇವಕನ ಪ್ರಾಣವೇ ಹಾರಿಹೋದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಬೊತ್ತನೆ ಕೆಳಗೆ ಕಡವಿ ಬೆನ್ನ ಕಾಲು ಕೊಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದನು. ಭೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸ ನೋವು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಹಮ್ಮೊ ಎಂದೆದ್ದು ಶರವೇಗದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಸೇರಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಾಳಹಾಕಿಕೊಂಡನು.

ತರುವಾಯ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ರಂಗನು ಚಕ್ಕದೊಂದು ಕುರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, “ಒಂದೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಾಕು, ಬಾ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದ. ಇಬ್ಬರೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಸೇವಕನು ಕುಳಿಯುತ್ತಾ, ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದ ಹಿಂದೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಟಾಣಿಯ ಸಿಪ್ಪೆಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವು ಬಟಾಣಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದನು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ, ತಾನು ಕೇಳಿದ ಕಟಕಟ ಶಬ್ದಗಳು ಏನೆಂಬುದು ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪೂಜಾರಿಗೆ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಹೆಂಗುಸಿನಬಾಣ್ಣೆ

ಅಂಕಿತ ವರ್ಷಗಳ ಒಂದೆ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ
 ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ವಿಧವೆ ಹೆಂಗುಸಿದ್ದಳು. ಅವಳು
 ಒಬ್ಬ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಜಗಲಿ
 ಕೆಳಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಅಂದಿರಬಹುದು. ಕೊಂಡಿದ್ದಳು.
 ಅದಕ್ಕೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತ ಬಡ ಹೆಂಗುಸಿನ
 ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು
 ಗುರುತು ಪತ್ರಗಳೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಗದಿ ಹಣವೂ ಸೇರಿ
 ಇದ್ದವು. ಊರಿನೊಳಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.
 ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ
 ಒಬ್ಬ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ
 ಹೆಚ್ಚಿತು. ಪೂರ್ಣಮೃದುವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ
 ಕಳ್ಳರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳುವಾದುವು.

ಅದರಿಂದ ಊರಿನೊಳಗೆ ಭಯವುಂಟಾಯಿತು.
 ಅವಳು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬೇಕೆಂದು
 ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ
 ಒಂದು ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವನೆಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿ
 ಕಾರನೊಬ್ಬನು ಮಾಡಿದನು. ಬೇರೆ ಊರಿನವನಾದ
 ಅವಳಿಗೆ ಈ ವಿವರಗಳೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಅದಾದ್ದರಿಂದ ಕಳ್ಳನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಏನು

ಮಾಡುವುದೆಂದು ಪೂರ್ಣಮೃದುವ ಒಂದೇ ಸಮನೆ
 ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣ
 ಯಕ್ಕೂ ಬಂದಳು. ತನ್ನ ಉಪಾಯವು ಕಾರ್ಯನಿಲ
 ವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಪ್ರಕಟವಾದಂತೆ ಬಹು
 ಮನವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು.
 ಅಂದಿನಿಂದ ಪೂರ್ಣಮೃದುವ ಕಳ್ಳನ ಆಗಮನವನ್ನು
 ಅನುರದಿಂದ ಇದಿರು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ರಾತ್ರಿ
 ನಿಶ್ಚಿತ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಅವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಳ್ಳ ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ
 ಪೂರ್ಣಮೃದುವ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ ಬಂದನು. ಪೂರ್ಣಮೃ
 ದುವರವಾಗೇ ಇದ್ದಳು. ಕಳ್ಳನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇ
 ಶಿಸುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವಳು, "ನೀನೇನಾ
 ಆಪ್ತಾ?" ಎಂದಳು ಸಣ್ಣ ಸ್ವರದಿಂದ.

ಕಳ್ಳ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಮಾತಾಡದೆ ನಿಂತ.

"ನಿನ್ನ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿಯಾ?
 ಇವು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಪಾಲು ಆಗಿರುತ್ತೆ. ನೋಡಿ
 ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಎಣಿಸಿಕೋ ಅಪ್ಪ. ಬೇಗ ಹೋಗಿಬಿಡು.
 ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ" ಎಂದು ಪೂರ್ಣಮೃದುವು ಪುನಃ ಹೇಳಿದಳು.
 ಅವಳೇನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಳೆಂದು ಕಳ್ಳನಿಗೆ

ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ, ಒಂದುದೇಳೆ ಇವಳು ಹುಯ್ಯ ಹೊಗು ಸಾಗಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಅವನಿಗಾಯಿತು.

ಆಗ ಪೂರ್ಣಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚರಿಸಿದಳು, "ನೀನು ನಿನ್ನ ಬಂಧವನು ಅಲ್ಲವೇನು? ಆತ ನನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಏನು ಕರ್ಮ? ಹೀಗಾದರೆ ಲೂರ ಹಿರಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ಮಿಮಾಕರಿಸಿ ಬಿಡಲಾರರಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ— ನಿನ್ನ ಬಂಧವತಾನೆ?" ಎನ್ನುತ್ತಾ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿ ಸವಳು ಒಂದುಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕಳ್ಳನಿಗೆ ತೋರಿತು ಅವಳೆ ಅವಳಿವ ತುನಗೆ ಅಪಾದು ವೇನಿಲ್ಲವೆಂದು ತಟ್ಟಿದಾಗ, ಅವಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಮನಶೆಯಿಂದ ಹಾಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಪೂರ್ಣಮ್ಮ, "ಸರಿಯೇ! ನೀನು ನಿನ್ನ ಬಂಧ ಮಾಮೂಲು ಕಳ್ಳನಲ್ಲ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಅವನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ

ಹೇಗಪ್ಪ? ನಾನು ಸಿಕ್ಕಬದ್ದರೇನು ಗತಿ?" ಎಂದಳು. "ನನಗೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಏನು ಅವರ ರಹಸ್ಯ? ನೀನೇ ಹೇಳಬಿಡು" ಎಂದ ಕಳ್ಳ.

"ಗೊತ್ತಾಯಿತು ನಿನಗೆ? ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಇದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪೂರ್ಣಮ್ಮ ತನ್ನ ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಅಭರಣಗಳನ್ನೂ ಹಾವನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ, "ನನ್ನ ನಮ್ಮ ಕಳ್ಳ ಇದರೊಳಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಎರಡು ಮಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಬಂದು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ. ಯಾಕೋ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಅವನೊಡುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ರಹಸ್ಯ ನಿನಗೆ ಹೇಳಬಿಟ್ಟೆ, ಒಬ್ಬನೇ ಕಳ್ಳನಾದ ಪರವಾಗಿರ್ದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಕಳ್ಳರು ನಾನು ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ನನ್ನನ್ನು ಕೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪಾ ಕಳ್ಳಾ, ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರತ್ತೆ. ನನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡು. ನನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಧರ್ಮ

ಆ ಕಳ್ಳ ಚಕ್ರಚಕ್ರ ಕಳ್ಳತನಗಳಿಂದಲೇ ಸುಖ
ಗಿ ಒದಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಗರವೂ ಒಂದಿಷ್ಟು
ಪೂಜಾ ಪೂಜಾ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ
“ಕಳ್ಳ ಕಾಪಾಡವು” ಎಂದಳು.

ಆ ಕಳ್ಳ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಆತ
ಕಳ್ಳನು ಅವನು ಪೂರ್ಣಮೃದನ್ನು ಕುರಿತು,
ಕಳ್ಳನು ಚಕ್ರಮೃ, ನನ್ನ ಧನವನ್ನು ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ
ಕಳ್ಳನು ಸಹಾಯದಿಂದ ಎರಡು ಪಾಲು ಮಾಡಿ
ಕಳ್ಳನು ನಿನ್ನ ಯಜ್ಞ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ನಿನ್ನ
ಕಳ್ಳನು ನನ್ನ ಪೂರ್ಣದಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ.
ಕಳ್ಳ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ನಿನ್ನ
ಕಳ್ಳನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಎರಡು ಪಾಲು
ಮಾಡು. ನಿನ್ನಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಬಾರ
ಕಳ್ಳನು ಕೊಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನ
ಕಳ್ಳನು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಕಳ್ಳನು ಅಪ್ಪ, ನೀನು ಈ ಉರಿನವನೂ ಅಲ್ಲ.
ಕಳ್ಳನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ವಿಶ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ
ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದು
ಕಳ್ಳನು ಹಿಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಒಂದೇ ಒಂದು
ಕಳ್ಳನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿ.
ಕಳ್ಳನು ಅಮೇಲೆ ನೀನು ಯಾರೋ ನಾನು
ಯಾರೋ? ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ? ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಇದೇ

ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಾ ಎಂದಳು ಪೂರ್ಣಮೃ. ಕಳ್ಳ ಸರಿ
ಎಂದು ಹೊರಟುಹೋದ.

ಬೆಳಗಾವಕೂಡಲೇ ಪೂರ್ಣಮೃ ಗ್ರಾಮಾಧಿ
ಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು. ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಕಳ್ಳನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳವಿಸ
ಸೊತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿಯಲು ವಿವಾಹ ಮಾಡು
ವಂತೆ ಹೇಳಬಂದಳು.

ಆ ಕಳ್ಳ ಆಶಾ ವಿಶಾಚಿಯ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಿದ್ದು, ತಾನು
ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ಕಳವು ಮಾಡಿದ
ನಗೆ, ನಗದಿ ಯಾವತ್ತೂ ತಂದು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ
ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಮೃನ ಮನಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ
ಬಂದು. ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಬುಟರು ಅವ
ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಮುಂದೆ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಮರುದಿನ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಕಳ್ಳನ ಹತ್ತಿರ ದೊರ
ಕಿದ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿಸಿ, ಯಾರು
ಯಾರು ಯಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾ
ರೊಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಯಾರು ಯಾರದು ಅವರವರಿಗೆ
ವಾಪಾಸು ಕೊಡಿಸಿದನು.

ಪೂರ್ಣಮೃನಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಹುಮಾನ ದೊರ
ಕಿತು. ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಊರಿ
ನೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಳಾವುಗಳು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ವಿದೂಷಕನ ಪಂದ್ಯ

ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಕುದುರೆಯ ಪಂದ್ಯವೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಅವನು ಆಗಾಗ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಒರುವ ಕುದುರೆಯ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವನು.

ಹೀಗಿರುವ ಒಂದುಸಾರಿ ವಿದೂಷಕನು ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು, "ಈ ಸಾರಿ ಒಂದು ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಬಹುಮಾನ ಇಡಿಸಿರಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಅಚ್ಚಿರಿಗೆ ಒರುವ ಕುದುರೆಯ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಿರಿ. ಆ ಪಂದ್ಯ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

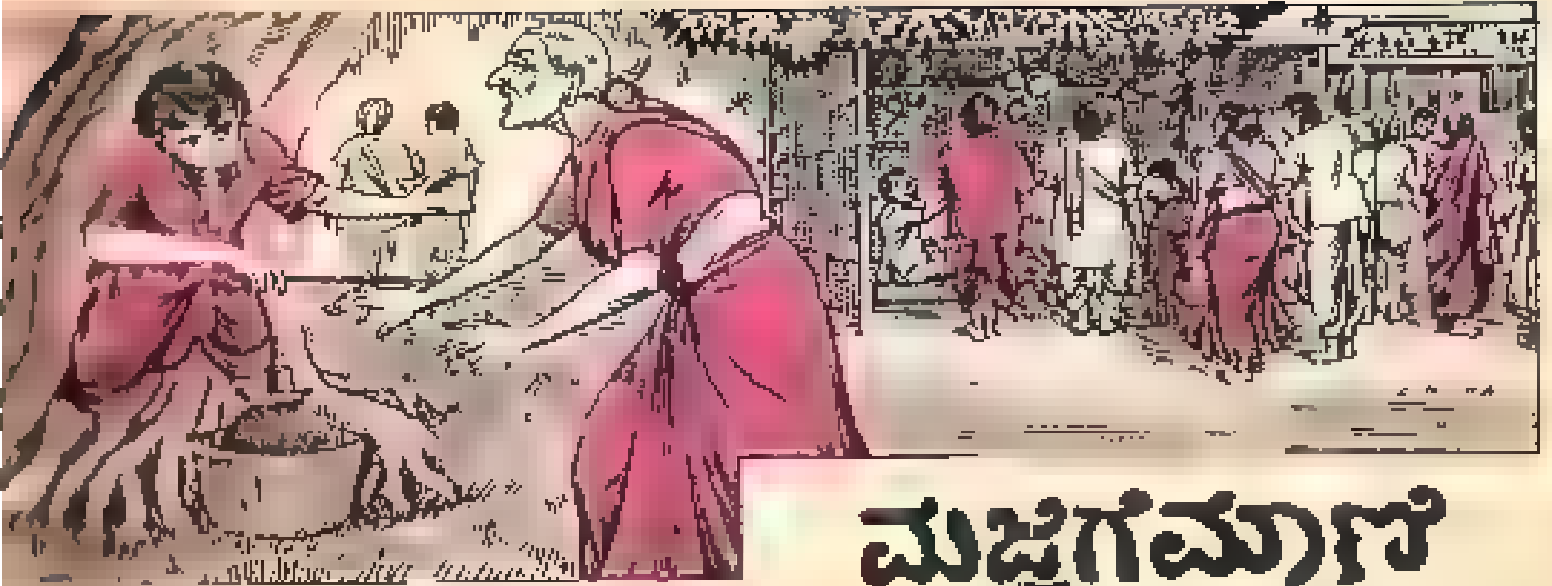
"ಕುದುರೆಯು ಓಡದಿದ್ದರೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನಿರುತ್ತದೆ?" ಎಂದ ರಾಜ.

"ಇಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜರೆ, ಕುದುರೆಯು ಓದಿಗಿಂತಲೂ ಜೋರಾಗಿ ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಭಾರ ನನ್ನದು" ಎಂದ ವಿದೂಷಕ.

ರಾಜನು ಇಬ್ಬರು ರಾಜಾಪರಸ್ಥ ಕರೆದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಕಡೆಗೆ ಬಂದ ಕುದುರೆಯ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿದ. ವಿದೂಷಕನು ಅವರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಅವರು ಎರಡು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಎರಡು ಕುದುರೆಯೂ ಸರಬೇಗ ದಿಂದ ಓಡಿ, ಗಪ್ಯಸ್ಥಾನ ಮುಟ್ಟಿ ತಿರುಗಿ ಬರತೊಡಗಿದುವು. ರಾಜನು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ವಿದೂಷಕನ ಹತ್ತಿರ "ಅವರೊಡನೆ ಏನು ಹೇಳಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಲು, "ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದೆ" ಎಂದ ವಿದೂಷಕ.

ಮಜ್ಜೆಗೆಮಾಣೆ

೧೯೦೦ ರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಿವಂತನಾದ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ೧೪-೧೫ ವರ್ಷದ ಬಡರೈತರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ೧೫ ರೂ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಾದ ಅವನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗುತನದೊಂದಿಗೆ ಚಾರಾಕಿ ಕೊಟ್ಟು, ಒಡೆಯನು ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆದ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಡುಗನ ಸಂತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾರಣದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು "ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹೋದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಮಾದ ಹೆಸರು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

೧ ರೂ.ವಾರವೂ ವೀರಣ್ಣನೆಂಬವನು ಸಂತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೇ ತನ್ನ ಮಜ್ಜೆಗೆಯ ಕೊಡ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಅಂದಿನ ಅವನು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಇರುವಾಗ, ಉದ್ದ ಆಕಾರದ ಮುದಕ ಹಿಟ್ಟು "ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹಾಕು ಮಾಣೆ" ಎಂದು

ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಳು "ಲೋಟಿಗೆ ಒಂದು ಮಡ್ಡು. ಅರ್ಧ ಲೋಟಿಗೆ ಅರ್ಧ ಮಡ್ಡು. ಎಷ್ಟು ಹೊಯ್ಯಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಮಾಣೆ.

"ಮಡ್ಡು ಇಲ್ಲ ಗೊಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಕೋ" ಎಂದಳು ಮುದಕಿ.

"ಈ ಸುಮ್ಮನೆ ವ್ಯಾಪಾರ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ ನಡಿ, ನಡಿಯವ್ವ" ಎಂದ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಮಾಣೆ. ಮುದಕಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದರ ಬದಲಿಗೆ ಹುಡುಗನ ಸಮೀಪವಿರುವ ಮಜ್ಜೆಗೆಯ ಕೊಡದೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಲು ನೋಡಿದಳು. ಹುಡುಗನು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹೊಟಿನಿಂದ ಅವಳ ಕೈಯ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಟ್ಟಿದ. ಮುದಕಿ ಮಾತಾಡದೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಪೂರ್ತಿ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಮಾಣೆ ಗಡಿಗೆಯನ್ನೂ ಸೊಟನ್ನೂ ವೀರಣ್ಣನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು "ನೀವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಊರು ತಿರುಗಾಡಿ ನಡೆದು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದಳು. ಗಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

"ಸುಮಿತ್ರಾ ನಂದನ"

ಮಜ್ಜಿಗೆಮಗನ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಊರು ಸುತ್ತಿ ಮನೆಯದಾರಿ ಹಿಡಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಮೋಡಾಗ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ನಡೆದು ಬರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಹಜ್ಜೆಗಳ ಸವಳ ಕೇಳಿತು. ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅದೇ ಉದ್ದವ ಮುದುಕ, ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಗೋಣಿಚೀಲ ಕೊಚಿ ಹಾಕಿ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಆ ಗೋಣಿ ಚೀಲ ವನ್ನೂ ಅವರೊಳೆಯಿಂದ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿದಳು.

ಅದ್ವರಲ್ಲಿ ಮುದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಾಯಿತು. ನಗರದಲ್ಲಿಯೆ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯೊಂದರ ಅಡಿಗೆದುವಳು ಉತ್ತಿನಾಯಿ ಕೊಡುವನೆಂದಿದ್ದಳು ಅದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಮುದುಕಿಯ ನಾಲಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಳಿಯಿತು. ಅವಳು ಆ ಗೋಣಿ ಚೀಲ ವನ್ನೂ ಕಾಲುದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಮಜ್ಜಿಗೆಮಗನ ಗೋಣಿ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಕೊಂಡು ತಪ್ಪದಿದ್ದವು. ಅವರ ಅವನ ತಲೆ ಮರುಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿ ಯಾರೋ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಕಟ್ಟ ಕೇಳಿತು. ಮಜ್ಜಿಗೆಮಗನ "ಅಯ್ಯ ನ್ನನ್ನು ಇದರೊಳಗಿಂದ ಎರಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳ ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಆ ಮುದುಕ ಗೋಣಿಚೀಲದ ಕಟ್ಟು ಬಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದ. ಆ ಮುದುಕನು ಸೈನಿಕ ಉದ್ಯೋಗದವನು. ಅವನು ಹುಡು ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅದುವು ಮುದು ಕನಿಂದ ಕಲಿಸಿಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಗೋಣಿಚೀಲ ತುಂಬಾ ಮುಳ್ಳು ಕಲ್ಲು ಮಗ್ಗು ತುಂಬಿ ಬಾಂ ಕಟ್ಟಿದ. ತರುವಾಯ ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ದಾಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುದುಕಿ ಒಂದು ಆ ಗೋಣಿ ಚೀಲ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿ ರಳು. ಗೋಣಿದೊಳಗಿನ ಮುಳ್ಳು ಅವಳ ಬೈ ಚುಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು.

"ಕಳ್ಳ ಮಗನ! ಸೂಚಯಿಂದ ಚುಚ್ಚುವಿಯಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನಿನಗೆ ಶತ್ಕದ್ದು!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮುದು ಕನ್ನ ಮನೆಯನ್ನೂ - ಮುಟ್ಟಿ, ಗೋಣಿಚೀಲ ವಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿ, ಅದರೊಳಗಿರುವವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಸು ದಳು. ಅವಳು ಹಾಸಿಗೆ ಪೂರಾ ಮುಳ್ಳು ಕಲ್ಲು ಗಳಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಶುಕ್ರವಾರ ಬಂದಿತು. ಮಜ್ಜಿಗೆಮಗನ ವಿರಗ್ಧನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುತೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದಿನೂ ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ಸಾಯುಕಾಲ ಬೇರೆಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗದೆ ವಿರಗ್ಧನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮನಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಮಧ್ಯದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯ ಇರ ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದೆಯಿತು. "ನಾನು ನಗರ

“ನೀಗಿ ಕಮ್ಮಾರನ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸ
ಹುಡುಗನೊಂದು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಹೋದ. ಮಜ್ಜೆಗೆ ಮಾಣ
ಕೊಡುತ್ತೇ ಕುಳಿತರಲು ಬೇಸರವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು
ಬಿಡುಬಿಡ ನಡೆದಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

“ಸ್ವರಲ್ಲಿ ಮುದುಕಿ ಎಲ್ಲಿಂದರೋ ಭಕ್ತನೆ ಬಂದೂ
ಕು, ಅವನ ಶರಣು ಮೇಲೆ ಗೋಣೆ ಚೀಲದ
ಕುರು ಹಾಕಿಯೂ ಆಯಿತು! ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು
ಕೊನೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದಳು
ಅದನ್ನು ಮುದುಕಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ
ಬಟ್ಟೆ ಬಂತು. ಅವಳು ನಡೆಯುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಕೂಡಾ ತರಕಾರಿ ತೋಟವಿತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ
ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದಿತಾದರೂ, ಒಂದುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನು
ಷ್ಯ ತೂರುವನ್ನು ಸುಡು ಇದ್ದಿತು. ಈ ಹೊತ್ತಿ
ಸುಗ್ಗಿದರ ಯಾರೂ ನೋಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.
ನೀಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತರಕಾರಿ ಕಳಪೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಗಾಂವೆಂದುಕೊಂಡು ಮುದುಕಿ ಗೋಣೆ ಚೀಲದ
ಕೊಡು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ತೋಟದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಳು.

ಈ ದಾರಿಯಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಬರುವರೇನೋ
ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಮಾಣಗೆ.
ಕೂಡಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು
ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಭಾಸವಾಯಿತು ಆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ
ಹತ್ತಿರ ಬಂದನುಂದು ತೋರಿಸ ಕೂಡಲೇ, “ಅಯ್ಯೋ!
|| ಕೊರೆಯ್ಯಾ ||” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೂಗಿದ

ಹಾಗೆ ಬಂದವನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ಅವಳು ಗೋಣೆ
ಚೀಲ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿ, ಹುಡುಗನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ
ಮಾಡಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ
ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಕಳ್ಳ
“ಚೀಲ ತುಂಬಾ ಮೊನೆಯಾದ ಕಳ್ಳುಗಳನ್ನು
ಮುಟ್ಟುನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ

ತುಂಬಿಸಿ ಬಾಯಿಬಿಗಿದ. ತರುವಾಯ ಇಬ್ಬರೂ
ಅವರವರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಮುದುಕಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡು
ಕೊಂಡು ಬಂದು ಗೋಣೆ ಚೀಲವನ್ನು ಎತ್ತಿ
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, “ಅಬ್ಬ ಪುಂಡ! ನನ್ನ ಮೋಣಕ್ಕೆ
ಮೋಣ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಚುಚ್ಚುತ್ತೀಯಾ?
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸೇರಿಸಿ” ಎಂದು ಗೋಣೆ
ಗುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ಚೀಲ
ದೊಳಗಿರುವುದನ್ನು ಸುರಿವಳು ತಾನು ಮತ್ತೆ
ಮೋಸ ಹೋದೆನೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿದಳು.

ಮತ್ತೊಂದು ಶುಕ್ರವಾರವು ಒಂದಿತು ಈಸಾರಿ
ವೀರಣ್ಣ ಸಂತೆ ಮುಗಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿಲಿರುವಾಗಲೇ
ಮನೆಗೆ ಹೊರಟ. ಮಜ್ಜೆಗೆ ಮಾಣ ಕೂಡಾ ಬವಳ
ಜಾಗರೂಕವಾಗಿದ್ದ. ದುಷ್ಟ ಮುದುಕಿಯ ಕೈ ತಾಗಿದ
ಕೂಡಲೇ ತಿವಿದುಬಿಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೂರಿ
ಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಗಾಡಿ

ಒಂದಿರ.ಗುತ್ತಿವಾಗ ಹುಣಸೇ ತೋಟದ ಪತ್ತಿರ ಪೀರಣ್ಣ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, "ಲೋ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಣಸೇ ಚೆಗುರು ಕೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದ.

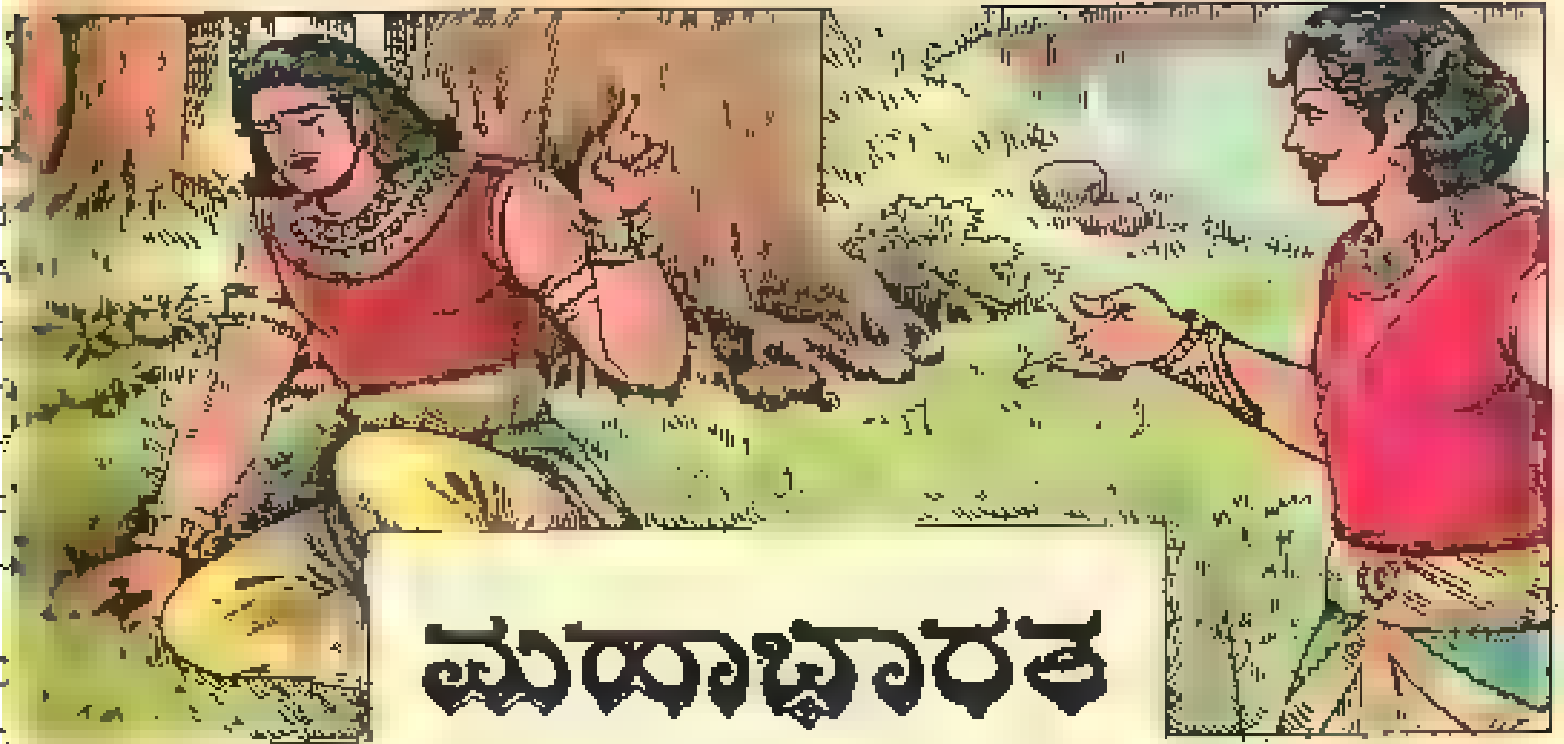
ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೂರಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಹುಡುಗನೂ ಭಯಗವಾಗಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ತೋಟದ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹುಣಸೇ ಚೆಗುರು ಮುರಿಯತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಆ ದುಷ್ಕ ಮುಂದುಕಿ ಯಾವ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳೋ, ಫಕ್ಕನೆ ಹುಡುಗನ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು, ಕೂಗದಂತೆ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಒಟ್ಟಿ ತುರುಕಿ, ಗೋಣಿ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಅವನನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

ಅವಳು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಚೀಲವನ್ನಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತೀಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಳು. ಆಗ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಸುಡಿದೊಂದು ದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಇನ್ನೂ ಒಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಗಡಿಗೆಯ ಎಸರು ಕುದಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಉರುವಲು ಬೇಗನೇ ಹಾಕದೆ ಹೋದರೆ ಬೆಂಕಿ ಫೂರಾ ಆರಿಹೋಗುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಲೆಗೆ ದಾಕಲು ಯಾವುದೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಒಂದು ಹಗ್ಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಣ ಪುರುಳಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಬರಲು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದಳು. ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಮುಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಣಿ ಗೋಣಿಚೀಲದ ಅಡಿಭಾಗ ಹೊರಗೆಯ್ದು ಕೊಯ್ದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಮೇಲೆ ಯೊಳಗೆ ಆ ಮುಂದುಕಿಯ ಗದಿಗೆಗಳು, ಹುಡುಗನ ಮನೆಗಳು, ಬಾಣಾಲಿ, ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನುಗಳಿದ್ದುವು ಹುಡುಗನು ಗೋಣಿಯೊಳಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇಟ್ಟು, ಬಾಗಿಲ ತೆರೆದ ಒಲೆಯ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಗುಡಿಸಲಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಸನೊಕ್ಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ತಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಹೋದ.

ಮುಂದುಕಿ ಬೇಗನೇ ತಿರುಗಿಬರುವ ಗುಡಿಸಲಿನ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ತಾಳ ಎಡಿದು, ಒಲೆಗೆ ಪುರುಳಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿ ಬೆಂಕಿ ಉದಿ ಹಚ್ಚಿದಳು. ಅಮೇ ತೀಡಿದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಿಯೋ?" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗೋಣಿ ಚೀಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕಾಚಿ ಹಾಕಿದಳು. ಆದರೊಳಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದಿಂದ ವಿಧ್ವಂಸವಾಯಿತು. ಮುಂದುಕಿಗೆ ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡದ್ದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಾದ ಹೊರಗೆಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಆ ಗುಡಿಸಲಿನೊಂದಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದಳು.

ಮಹಾಭಾರತ

“ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆಯ ಏಟು ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾವಿರ ಲಗಲಾಯಿಸ್ತು” ಎಂಬ ಗಾದೆಯ ಅನುಭವ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗಾಯಿತು. ಅವನು ಜೀವದಿಂದ ತೊಡಗಿಡಿದು ನಿಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಂತಹ ಅವಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನವನಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸದಿಂದ ಕುತೂಹಲ ಕುಡಿಯುತ್ತ, ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹತ್ತಿರ ಬಿಡದಿ ಇಳಿಸಿ ತಂಗಿದನು.

ದುರ್ಯೋಧನನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಡಿಯೋದ ಕರ್ಣನು, ದುರ್ಯೋಧನನು ಇಳಿಸಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ನೋಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಕರ್ಣನು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ನೋಡಿ, “ದುರ್ಯೋಧನಾ, ನೀನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ? ಆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವನ್ನು ಬಯಸಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರುವೆ! ಮಹಾಭಾರತವು ನಿನ್ನಿಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಗಂಧವರು

ಬಹಳ ಉದ್ವಂಧರು. ನಾನು ಅವರ ಧಾಳಿಗೆ ತಡೆಯ ಬಾರದೆ ವರ್ಣನ ರಥದ ಮೇಲೇರಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಡಗಿದ್ದು, ಈಗ ನೀನು ಹಿಂದಿರುಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥಾ ಗಂಧರ್ವರನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವ ನಿನ್ನಂತಹ ತೂರನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಕರ್ಣನು ಹೀಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ, ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ದುಃಖವು ಉಕ್ಕುಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನು ನಡುಗುವ ಕಂಠದಿಂದ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿ, “ನಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು; ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ವೀರಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೆಟ್ಟ ಈ ಅವಮಾನವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಬರಲಾರೆ. ನಲ್ಲಾ, ಬರಲಾರೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಗೂ, ದ್ರೋಣ, ಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮರಿಗೂ ನನ್ನ ಈ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು

ಹೇಳಿದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದುದು
ಗೊತ್ತಾಗಿ ತೀರುತ್ತದೆ. ನನಗಿನ್ನು ಜೀವಿತವೇ ಇಲ್ಲ,
ಬೇಡ. ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆಯೂ ನನಗೆ ವಿರಕ್ತಿ
ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನಿಲ್ಲಿಯೇ
ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರೇ, ಹೋಗಿಬಿಡಿ. ದುಕ್ಕಾಸನ
ನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾ
ಯಕರಾಗಿದ್ದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ತಮ್ಮನನ್ನು ಅರಿಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಅತ್ತರು.

ಕಳೆದು ಅವರ ರೋದನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿಡುಕು
ಗೊಂಡು, "ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಹೀಗೆ ಅಳುವಷ್ಟು ಏನಾ
ಯಿತು? ಏಕೆಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ರೋದನ? ರೋದಿಸಿದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ರೋದನವೇ
ಹೊರತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಬರಲಾರದು. ಪಾಂಡ
ವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಗಂಧರ್ವರಿಂದ ಬಡಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ನೀನೇಕೆ
ಇಷ್ಟು ದುಃಖಿಸಬೇಕು? ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರರು ಮಾಡ

ಸೆಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ
ಕವಮಾನವೇನಿದೆ? ನೀನು ಹೀಗೆ ಸಾಯು
ವುದುನಾದ ಸಂಗತಿ ನಿನ್ನ ಸಾಮಂತರಿಗೆ ತಿಳಿದು
ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಡಿಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಬಿಡಲಾರು.
ಪಾಂಡವರ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ನೀನು ಎಳೆದುಕೊಂ
ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಸತ್ತರೇನು? ಇಂತಹ ಮನ
ಅಲೋಚನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದನು.

ಆಗ ಶಕುನಿ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ನೋಡಿ
"ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಾಟದಲ್ಲಿದೆ ಪಾಂಡವರ ಸರ್ವ
ಸ್ವವನ್ನು ಗೆಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನೀನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂ
ದು? ಈ ಅಲ್ಪ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯೋಪವೇ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆನ್ನುವುದು ಸರಿಯೆ?"

ಆದರೆ ದುರ್ಯೋಧನನು ಯಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ
ಕೀಳಿಲ್ಲ. ಅವನು "ದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹರಿದು ತಂದು
ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ನಾರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು
ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ವ್ರತ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಿದನು.
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ
ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನಡೆಯಿತು. ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ
ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೋತು, ವಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರು
ವಾನವರಿಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ
ವ್ರತದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು
ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಒಂದು ಹೋರಾಟ
ಮಾಡುತ್ತ, ಅಥವಾಗಲೇದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು
ಸುತ್ರ ಹಾಲನ್ನು ಹೋರಿಸಿ ಆಹುತಿಗಳಾಗಿ
ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಆ ಅಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಕೃತ್ಯ ಎಂ
ತತ್ತಿಯಷ್ಟುಳು ಎದ್ದು ಬಂದು ಆಕಳಿಸುತ್ತ ರಾಜನ
ಮುಂದೆ ನಿಂತು "ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೇನಾಗಬೇಕು"
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

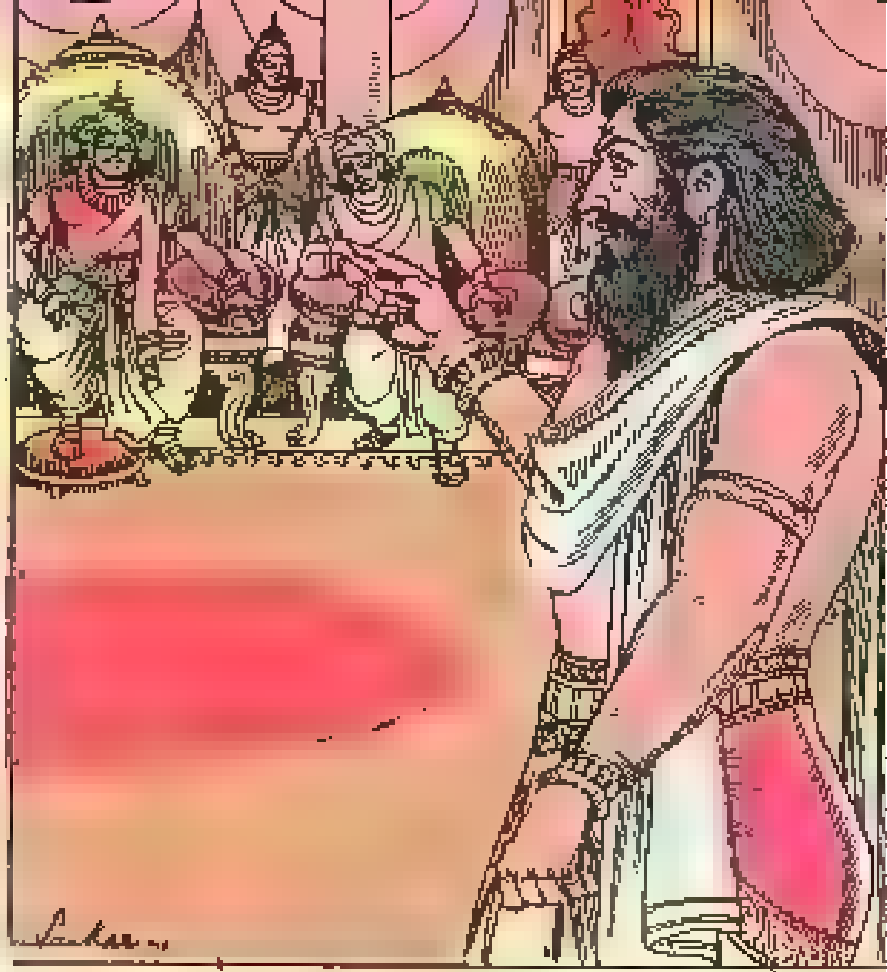
"ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನು ಪ್ರಾಯೋ
ಪವೇಶ ವ್ರತ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು
ವಾತಾಳಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡು"

ನಿನ್ನ ದಾನವರು. ಆದರಂತೆ ಕೃತ್ಯಳು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಪಾತಾಲಕ್ಕೆ ತಂದಳು.

ದಾನವರು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಆ ಪೂರಾ ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನಾಡಿ, ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗರ್ವ ತರುತ್ತ "ಎಷ್ಟಾದರೂ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಕೂರತನ ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಾರದೇ? ತುಂಬಾ ಮಂತ್ರರೆಲ್ಲಾ ಮಹಾಶೂರರು. ನೀನು ಕೂಡಾ ಮಂತ್ರಿಯೇನು. ಮಂತ್ರಿಯು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಲಹೀನನಂತೆ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ಮಾಡುವುದು? ಇದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಾಧೆ ಆಗುವ ಪಾಪದ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೀರ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಕೇಳು ಈಶ್ವರನಿಂದ ಮರಣವಪ್ಪಸಮಾನವಾದ ನಿನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ದುರ್ದೈವಿ, ಲೋಕಮಾತೆಯ ಮರವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದ ನಿನ್ನ ಶರೀರದ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನೂ ನಾವೇ ಕೊಡಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ಸಾಧಾರಣ ಮಾನವನಲ್ಲ. ದೇವತಾಮೂರ್ತಿ ನೀನು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದು ಹೋರಾಡಿ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ ಮಧ್ಯಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಪ್ರಸೂತರಾದವರು. ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ನರಕಾಸುರನ ಅಂಶದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಾ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದದ್ದು. ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ತುಂಬಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೃತ್ಯ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ದುಲಗಿಸಿ ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು.

ಈಗಾದಾಗ ದುರ್ಯೋಧನನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದು ಬಿಡೆದುವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವಪ್ನವೆಂದುಕೊಂಡನು.

೪೦ ದ ನಾ ಮ

ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಸಾರಿ ಕರ್ಣನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅದೇನೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ತುಂಬಿದ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನು ದುರ್ಯೋಧನನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗಿಂದನು: "ದುರ್ಯೋಧನಾ: ನೀನು ಬೇಡವೆಂದರೂ ಕೇಳದೆ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಗೆಂದು ಆರಾಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪರಾಭವ ಹೊಂದಿರುವೆ. ಧರ್ಮರಾಜನು ನಿನ್ನ ಮಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಉದಾರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ಣನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ನೀನು ಅಂತಹವರೊಂದಿಗೆ ಹಗಲುನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನೀನು ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಕರ್ಣನು ನಿನ್ನನ್ನು ಗಂಧರ್ವರ ವಶಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ಓಡಿಹೋದ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈಗಾದರೂ

ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪಾಂಡವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಂಚವನ್ನು ಕಾಪಾಡು”

ಭೀಷ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದುರ್ಯೋಧನನು ಗುಹ ಗುಹನೆ ನಕ್ಕು, ಕರ್ಣ ಶಕುನಿ ದುಶ್ಯಾಸನರೊಡನೆ ಸಭೆಯಿಂದಿದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆದರೆ ಭೀಷ್ಮನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಪಾಟಿ. ಅವನು ಅವಮಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಅವನು ದುರ್ಯೋಧನನೊಂದಿಗೆ “ಓಹಾ, ಭೀಷ್ಮಕಂಠ ವೃದ್ಧನ ಮಾತನ್ನು ಬದುಕನಿಗೆ ಸೇಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡು. ಭೀಮಾರ್ಜುನ ನಕುಲ ಸಹದೇವರು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕೂಡಿ ಜಯಿಸಿದ ಗೌರುಭಿಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೇ ಜಯಿಸಿ ನೀಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಈ ಮುಂದುವರಿದ ಭೀಷ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಗುರಾಗಿ ನೋಡಲಾರ” ಎಂದನು. ದುರ್ಯೋಧನನು ಕರ್ಣನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವನು. ಆಗ ಕರ್ಣನು ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಂತ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಟು, ಮೊತ್ತ

ಮೊದಲು ದ್ರುಪದನನ್ನೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸವಿಸಿದನು. ಅವನು ದ್ರುಪದ ರಾಜನಿಂದ ಹೊರಳಿ ಮನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ತರ ಹೊರಟು, ಅಗ್ನಿ, ವರು, ಕಳಿಂಗ, ಮಗಧ, ಮುಂತಾದ ಕೋಸಲ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳ ರಾಜರ ಸೋಲಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಕಿವುಗಳನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡರು. ತರುಣಿಯ ಕರ್ಣನು ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ಮೇಲೆಯೂ ವೈತ್ರಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ರಾಜರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನು. ಕುಂಡಿನ ಭಾರದ ನಾದ ರುಕ್ಮಿಯಂತಹ ಕೆಲಮಂದಿ ರಾಜರು ಕೂಡ ಸೋಲಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿ ಓಡಿ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮಾಡಿ, ದೊರೆತವ ಹೊರಳಿ ರಾಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಣನು ಸ್ವೈಕಾಲದೊಳಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹತ್ತನಾವತಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು ಎಲ್ಲಿವನ್ನೂ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ

ದುರ್ಯೋಧನನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ “ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ, ಪಾಂಡ್ಯಕ ಮೊದಲಾದ ವೀರರು ವಿಷ್ಣುವೆಂದಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ನೀನು ವಿದ್ಯಾ ಸಹಾಯವನ್ನು ನನಗೆ ಯಾರೂ ಮಾಡದ ನನಗೆ ಸಮಾನರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಕರ್ಣನು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮಾಡಿ ಬಂದುದನ್ನು ತಾನು ಕೂಡಾ ರಾಜಸೂಯೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತ ಬುತ್ತಿಜಾರು ಕರೆಸಿ ತನ್ನಿಂದ ರಾಜಸೂಯೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ಬುತ್ತಿವರು ಅವಕ್ಕೆ ಅವ್ಯಂತರ ಹೇಳಿದರು. “ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೊಡಿ ಜಯಿಸಿ ಹೊರತು ರಾಜಸೂಯೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅವರನ್ನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯುದ್ಧ ನಿನ್ನಿಗೆ ಚಿತ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವ ಅರ್ಹತೆ

ಅದರ ರಾಜಸೂಯಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವೈಷ್ಣವ
ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಯಜ್ಞವಿದೆ. ಬೇಕಾದರೆ
ಯಜ್ಞ ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದರು.

ಮೋಕ್ಷರಾಜನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತನ್ನ
ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೂ ಕಣ್ಣು ಶುನಿಗೊಂದಿಗೂ
ಹಂಚಿ, ಮತ್ತಿಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದೇ
ಮುಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಅವ
ರ ವೈಷ್ಣವ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು
ಮಾಡಿದವರು ಈ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ದ್ವೈತ
ಗಲ್ಲಿರುವ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲು
ಮೋಕ್ಷರಾಜನು ಮೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

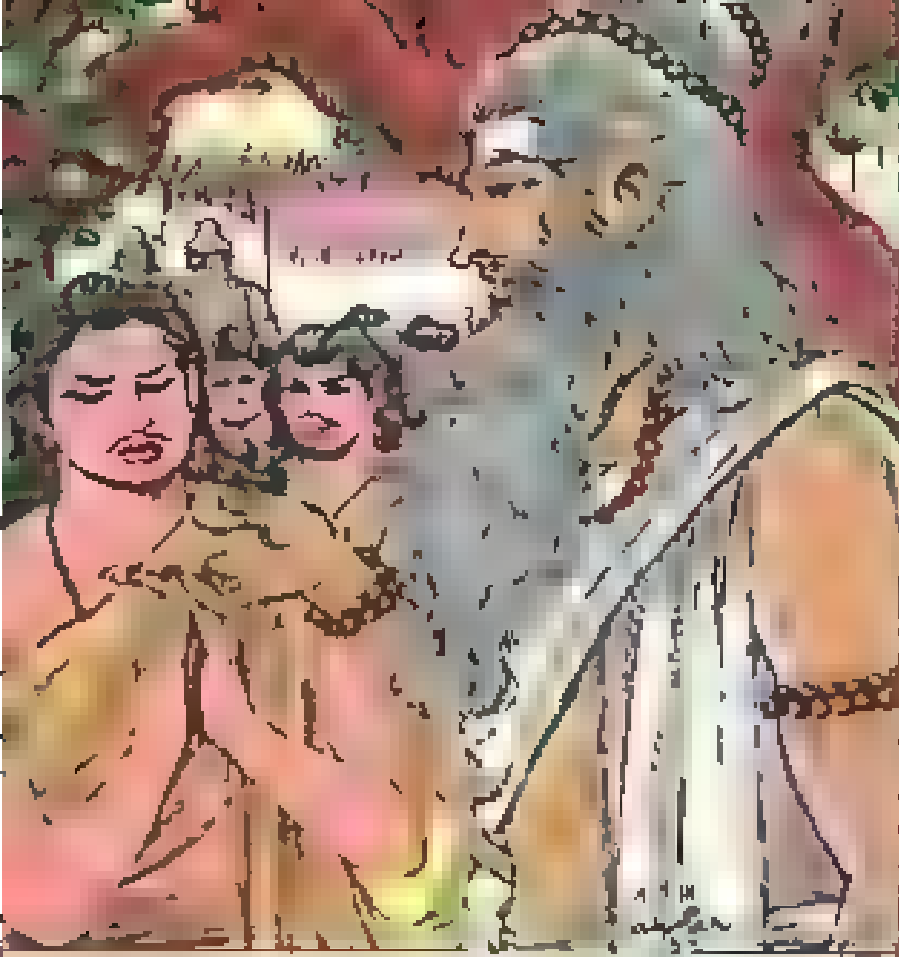
ಮೋಕ್ಷರಾಜನು ಆ ದೂತನೊಂದಿಗೆ "ದುರ್ಯೋ
ಧನ ವೈಷ್ಣವ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವುದು ಏಕೆ
ಮಾಡುವೆವು. ನಮಗೆ ಕೂಡಾ ಬಂದು ಯಜ್ಞ
ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ತುಂಬಾ ಇದ್ದರೂ
ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೀಗ ಹೃನ್ಮಾ
ನಾದವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ವನವಾಸದ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಭಂಗ
ಗೊಳ್ಳದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮೋಕ್ಷರಾಜನು ಆ ದೂತರನ್ನು ಕೂಡಿ, "ನಮ್ಮ
ಯಜ್ಞ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವೂ ಪೂರ್ತಿಯಾದ
ಮುಖ್ಯ ಧರ್ಮರಾಜನು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನೂ
ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ ಬಲಿ ಪಶುಗಳನ್ನಾಗಿಟ್ಟು
ಗಲಿಗಲಿದ ದೊಡ್ಡ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ
ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನಾವು ಖಂಡಿತ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ದುರ್ಯೋ
ಧನನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ" ಎಂದನು.

ಮೋಕ್ಷರಾಜನ ವೈಷ್ಣವ ಯಜ್ಞವು ಸಾಂಗೋ
ಗಿ ನಡೆದು ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಕರ್ಣನು
ಮೋಕ್ಷರಾಜನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತ, "ಒಂದು
ಮಾತು ನಾನು ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೂಂಡು ನಿನ್ನಿಂದ
ಸೂಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ದ್ವೈತ ವನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ಕಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವರು ಆಡಿದ
ಬೇಟೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ವನ ಮೃಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ
ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ
ಧರ್ಮರಾಜನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ
ಕಾಮ್ಯಕ ವನ್ಯತೆ ಹೊಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಣ್ಣು
ಕಾಯಿ ಗಿಡ್ಡೆ ಗೊಸುಗಳನ್ನೇ ತಿನ್ನುತ್ತ ಅದರಿಂದಲೇ
ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
ಅವರ ವನವಾಸದ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷವು ಮುಗಿ
ಯಿತು ಗಡುವು ಹತ್ತಿರವಾದಂತೆ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ
ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ತೊಡಗಿತು. ತಾನು ಜೂಜಾಡದೆ
ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ತನಗೂ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೂ
ದ್ರೌಪದಿಗೂ ಈ ದುರ್ಭರವಾದ ಕಷ್ಟಗಳು ಒರು
ತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವುದನ್ನು ಆಲೋ
ಚನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪಾಠೆಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಕರ್ಣನು
ಪಾಂಡವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವೆಂದು

ದುಯೋಧನನಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ಮನೋವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ತಳಮಳಿಸುವ ಧರ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಕೂಡಾ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಾಂಡವರು ಓಗಿ ಕಾಮ್ಯಕ ವನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒರುಸಾರಿ ವ್ಯಾಸನು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನ ವಿತ್ತನು. ಪಾಂಡವರು ಕೊರಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಹ್ಮನಿಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು. ಪಾಂಡವರು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನರಿತು ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಅವರ ಚಿಂತೆ ಉಪಶಮನವಾಗುವಂತಹ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ, ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಘರ್ಷಣೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ವ್ರಾತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

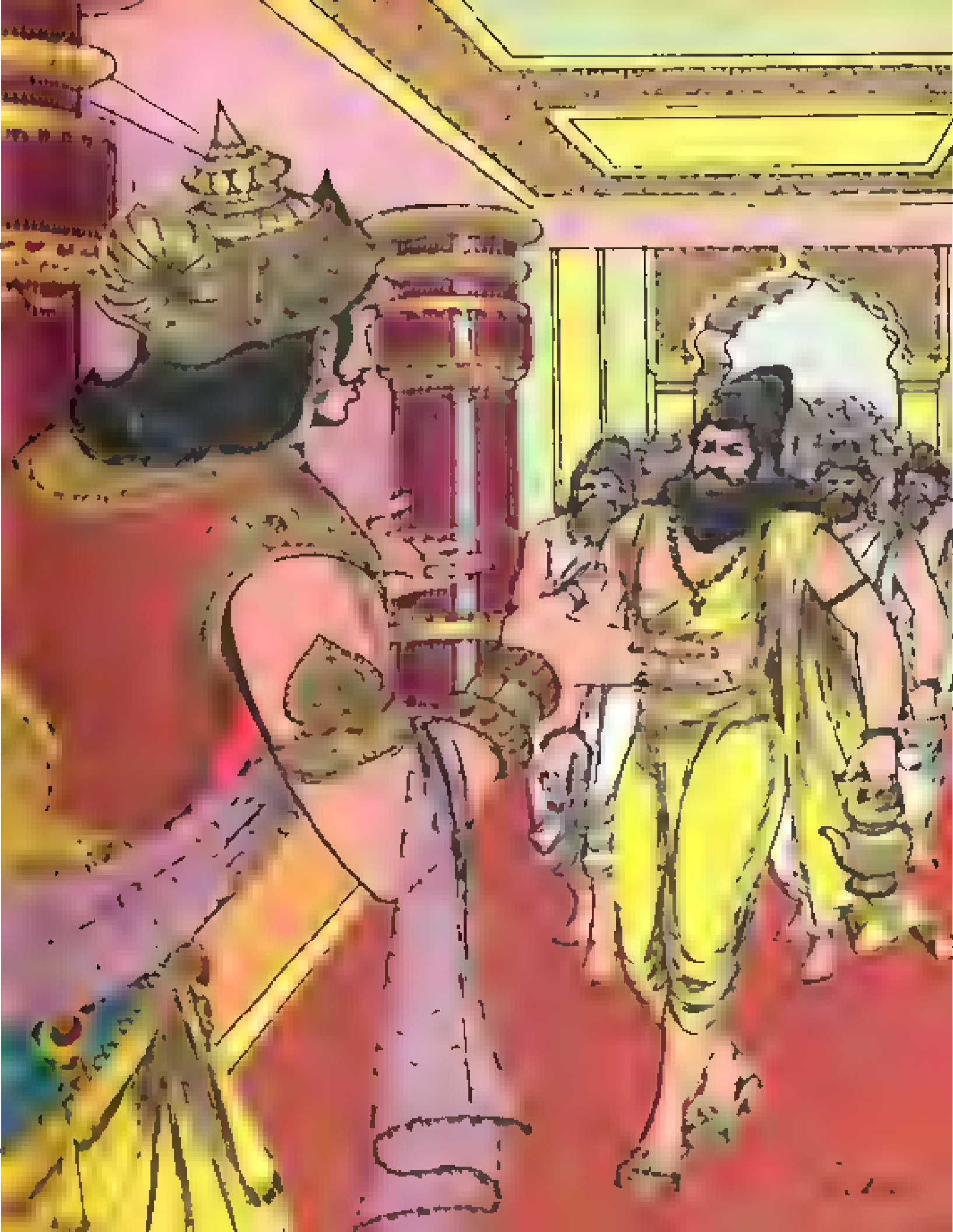
ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪಾಂಡವರು ಕಾಮ್ಯಕವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಂಶಕ್ಕಿರುವಾಗ ಹಸ್ತಿಗಾರತಿಯಲ್ಲಿ ದುಯೋಧನ ಕರ್ಣ ಶಕುನಿಯರು ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಲು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದುರ್ವಾಗು ಮಹಾಕುಸುಮ ಕತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹಸ್ತಿ ವೃಕ್ಷ ಬಂಡವು ದುರ್ವಾಗನು ಮಹಾ ಕೋಟಿ ಅಹ್ಮನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಅತಿಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ವ್ಯಯವಾಗಲಾರದು ಕೂಡ ಬಿಡುವವನು. ಅದುವೂ ದುಯೋಧನನೂ ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಆ ಮುಖಾಂತರ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಸೇವಕರನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿನಯವಿಧೇಯತೆಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಕುಸುಮ ಕೂಡ ದುಯೋಧನನಿಗೆ ಅನುಭವದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಒದ್ದಿದನು.

"ರಾಜಾ, ನನಗೆ ಹಸಿವಾಗಿದೆ. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಧೋಷವಾದ ಪಿಪ್ಪಲೆ ಮಾಡಿಸು. ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಿತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ದುರ್ವಾಗನು ಹೊರಟುಹೋದ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಒಂದಿರುವಲಾರ. ಈ ಬಹಳ ಸುವಕಾಲವಾಗಿ ಬಂದು. "ನನಗೇಕೆ ಹಸಿವು" ಎಂದು ಬಿಡುವವನು.

ಒರುಸಾರಿ ನಡುರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ "ನಡುಗಲ್ಲಾ ಕುಸುಮ ಏಕವೆಯಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸು" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ದುರ್ವಾಗನು ಎಲ್ಲಾ ಬಡ್ಡಿ ಉಟುಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವಾಗ. "ಈಗ ಉಟುಕ್ಕೆ ಹಸಿವೆಯಿಲ್ಲ" ಎನ್ನುವನು. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ "ಛೇ! ಎಂಥ ಉಟುವಿದು!" ಎಂದು ಬಿಡು ಅರ್ಧ ಉಟುರಿಂದ ವಿಳುವನು ಅಗ್ಗಿಲ್ಲಾ ದುಯೋಧನನು ಬಹಳ ಸಹನೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಓಗಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಹನೆ ಮೀರಿಸುವಂತಹ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೂ ದುಯೋಧನನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದುರ್ವಾಗನು ಕುತೋಪಮುಟ್ಟು. "ರಾಜಾ, ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಕುತೋಪಮಾಯಿತು. ನಿನ್ನನಿಗಾಗಿ ಕೋರಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳು. ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ದುರ್ವಾಗನು ತಾವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ. ಅನುಭವ

ವಾದುವನ್ನು ನೋಡಿ ದುರ್ಯೋಧನನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಅವನು ಶಕುನಿ ದುಶ್ಯಾಸನ ಕರ್ಣರೊಂದಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ದುರ್ವಾಸನನ್ನು ನೋಡಿ "ಸ್ವಾಮಿ, ಪರಮ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಧರ್ಮರಾಜನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾನಷ್ಟೆ ? ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ದ್ರೌಪದಿಯೂ ಆನೇಕಿ ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಭೋಜನ ಒಡಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ತಾನೂ ಭೋಜನ ತಿರಿಸಿ ಮಲಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಗಣ ದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಭೋಜನ ವಿಡುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಇದೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳುವ ಪರ" ಎಂದನು.

ದುರ್ವಾಸನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಶಿಷ್ಯಗಣದೊಂದಿಗೆ ಕಾಷ್ಠಕವನಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

"ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ ! ಪಾಂಡವರು ದುರ್ವಾಸ ಮಹಾಮುನಿಯ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ತೀರುವ ಹಾಗಾಯಿತು" ಎಂದು ಕರ್ಣನು ದುರ್ಯೋಧನನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಕಾಷ್ಠಕವನದಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ದ್ರೌಪದಿ ಗಂಡಂದಿರಿಗೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಬಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಉಪವಸ್ಥಾನ ತೀರಿಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದುರ್ವಾಸನು ತನ್ನ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲೆಹಿಡಿದನು.

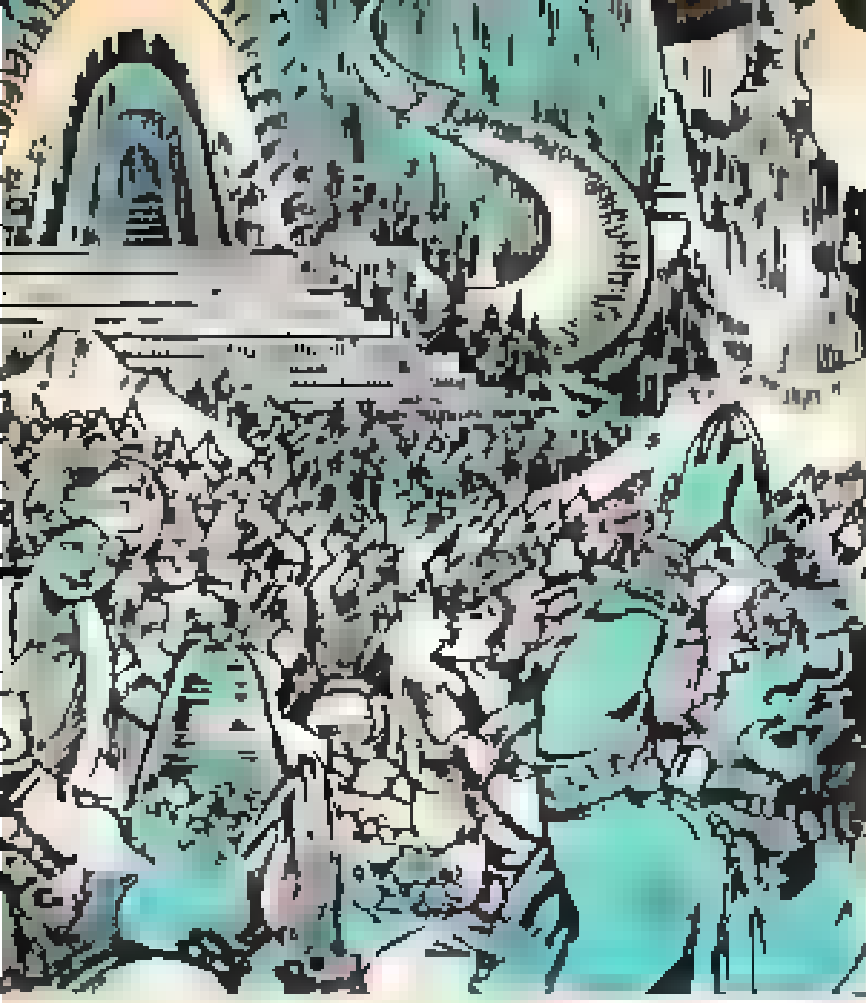
ಧರ್ಮರಾಜನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೊಂದಿಗೆ ದುರ್ವಾಸನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಾಗತ ಪಡೆದು ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾತ್ಯಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, "ಮಹಾತ್ಮಾ, ತಾವು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಹಾ ನಮ್ಮ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಈ ಮಹಾರಾಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವವನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಪರಿವಾರದವರಿಗೂ ಹೇಗೆ ಭೋಜನವಿಡುತ್ತಿರೋ ಆತಿಥ್ಯ ನೀಡುವನೋ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಕೂಡ ಮಾಡದೆ, ದುರ್ವಾಸನು ಧರ್ಮರಾಜನ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬರುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಹೋದನು.

ಇಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಭೋಜನ ಬಡಿಸುವೆಂದು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಮನೆಯವರಾದ ದಾರಿಯೂ ತೋರದೆ ಅಪದ್ವಾಂಧವನಂತೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದಳು.

ಮಹಾಗದ. ಅವನು ಸತ್ತರೆ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಒಂದುವಿಧ, ನಮ್ಮದುಮಿಧ ಅವನ ಹೊರಗೆ ನಾನೊ ಏನಾದರೂ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಮೊರೆಯುತ್ತಿರು.

ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು, "ಹೊಮ, ನಾನು ತಾರತಾಮಸರಾಗಿ ಅನಾಧಾರಣವಾದ ವರ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಿಜವೇ. ಹಾಗೆ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್? ಒಳ್ಳೆಯವರಾದರೂ ಕೆಟ್ಟವರಾದರೂ ಕೇಳಿದ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟರೆಂಬ ಉದ್ಧೇಶದಿಂದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಪ್ಪಿನಿಂದೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ವಿಚ್ಛರೆ ಅವರ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಏಳುವ ಅಗ್ನಿ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಲೋಕ ವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಕೇಳಿದ ವರ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಮಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮಹಿಳೆ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ಅವರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಬಂದಾಗ

ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯವೂ ಬರುತ್ತೆ. ಬ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಬನ್ನಿ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬ ಹೋಗಿ, ತಾರತಾಮಸರನ ಘೋರ ಬಾಧೆಗಳ ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ವಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು, "ಪಾರ್ವತಿ: ಪರಾ ಶ್ವರರು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನೋನ್ಯ ದಂ ಗಳಾಗಿದ್ದಾರಷ್ಟೆ? ಅವರಿಗೆ ಕುಮಾರನು ಹುಟ್ಟಿ ಕೊಡಲೇ ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ತೀರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

"ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯರ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಬಹಳ ಕ ವಾಯಿತು: ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಕುಮಾರಸುಭವ ಒ ರಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬಂದು ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಂ ಗೋಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿಸುವೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕಾಲವಾಗುವುದೋ? ಅ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಹೆಸರೇ ಉಳಿಯದೆ ಹೋದೀ ಎಂದರು ದೇವತೆಗಳು.

ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊ ಳೆಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಂದರು. ಶಿವನ ಭವ ಸುತ್ತಲೂ ನಂದಿಶ್ವರರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಕ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾವಲು ಕಾಯುವೆ ನೋಡಿದರು. ವಿಷ್ಣು ನಂದಿಶ್ವರನನ್ನು ನೋ "ನಾವು ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡು" ಎಂದನು.

"ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯರು ಈಗ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ಶಿವನ ಅ ಯೋಗಿದೆ. ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ನಮ್ಮ ವಿಧಿ. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದ ನಂದಿಶ್ವರ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಹ್ಲಾದಿಗಳು ಹ ರಾದರು. ಅವರು ಬಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಫ್ಲ ಉ ಯಿತು. ಆಗ ವಿಷ್ಣು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೂ

ದ ಬಾಧಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿವ
ಗುರುನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತ ಪೂಜಿಸಿದರೆ. ಶಿವನು
ನಿನ್ನಿಗಿ ವಶಗನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಆಲೋ
ಕಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ದೇವತೆಗಳು ಮಣ್ಣು
ಬಾಧಿವಲಿಂಗವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ಹೊಡತೋಪಚಾರಗಳಿಂದ
ಅದನ್ನು "ಪರಹರ ಮಹಾದೇವ ಶಂಭೋ!"
ಇಡಿಯ ಕೈಲಾಸವೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಕೊಡುವ
ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವನನ್ನು
ಶಿವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕರೆದರು.

ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಶಿವನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ,
ಶಿವನನ್ನು ಬಳಗೇ ಬಿಟ್ಟು, ಎದ್ದು ದ್ವಾರದ
ಮುಖ, "ದೇವತೆಗಳೇ, ನನ್ನನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ
ಕರೆಯಿರಿ? ಏನಾಗಿಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
ದೇವತೆಗಳು ತಾರಕಾಸುರನ ಕಾಟವನ್ನು
ಕೇಳಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು, "ಈಶ್ವರಾ, ಆ
ಕಾಟವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ನಿನ್ನ ರುದ್ರ ಶಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ಮಗನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು" ಎಂದು
ಕೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಶಿವನು
ತನ್ನನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತನ್ನದೊಂದು ಅಂಶ
ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
ದೇವತೆಗಳು ಕೋಪ ಬಂದು ಅವಸರವಟ್ಟು ದೇವತೆ
ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಲೆಂದು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಳು.
ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಅಗ್ನಿ ಅವರ ಉಷ್ಣೋ
ಷ್ಣ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ತಾವದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸ
ತೊಡಗಿ, ಅಗ ಸಪ್ತಮಹಪುಷ್ಪಗಳು ಒಂದು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆಹುತಿ
ಯಾಗುವಾಗ ಅವರ ಪತ್ನಿಯರೂ ಅವರೊಂದಿ
ಗಿ ಶಿವಶಕ್ತಿಯ ತಾವದಿಂದಾಗಿ ಅಗ್ನಿ ತನ್ನ
ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಯರಿಂದಲೇ ಶಮನ
ಗೊಂಡು ಮೋಹಗೊಂಡು ಚಿಂತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ

ದನು. ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಪಡುತ್ತಿರುವ
ವಿರಹ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅವನ ಹಂಡತಿಯಾದ ಸ್ವಾಹಾ
ದೇವಿ ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತಂತ್ರ ಮಾಡಿದಳು.
ಅವಳು ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪುಷ್ಪ
ಪತ್ನಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಾದ ಅಗ್ನಿ
ಹೋತ್ರನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡಿದಳು.
ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಅರುಂಧತಿಯ ರೂಪ ಧರಿಸಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಯಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಅರುಮಂದಿ
ಮುಷ್ಪಪತ್ನಿಯಂತೆ ನಾಟಕವಾಡಿದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿ
ಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಬಾಧಿಸುವ ಶಿವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಹಾ
ದೇವಿ ತಾನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಆರು ಭಾಗ
ಗಳಾಗಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೂ
ಅದನ್ನು ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಅದರಿಂದಾಗುವ
ವೇದನೆಯನ್ನೂ ಸಹಿಸಲಾಗದೆ, ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿರುವ
ಒಂದು ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಶಕ್ತಿಯ ಆರು
ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಳು, ಕೂಡಲೇ

ವಾಯುದೇವನು ಆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ
ದೂಡಿದನು. ಗಂಗೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿಸಿ ವಡ
ವಲ್ಲಿರುವ ಹುಲ್ಲು ಜೊಡೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳಿದಳು.
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಭಾಗಗಳು ಕೂಡಿ ಪಕ್ಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಗ
ಶಿರ ಸಕ್ಕಿ ಧನಿಷ್ಠಾನಕ್ಷತ್ರ, ವೃಶ್ಚಿಕ-ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ಬಾಲಕನ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ
ಆರು ಮುಖಗಳೂ, ಹನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳೂ, ವಜ್ರ
ಸಮಾನವಾದ ತರೀರವೂ ಇದ್ದುವು.

ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಆಗ್ನಿಹೋತ್ರನಿಂದಾಗಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿ
ಗಳ ಪೆಂಡತಿಯರೇ ಹಡೆದರೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ವಾಡಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಪ್ತಮಹಾ
ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಹೊರ
ದೂಡಲು ನೋಡಿದರು. ಆಗ ಸ್ವಾಹಾದೇವಿ ಅವ
ರೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯಸಂಗತಿ ಹೇಳಿ. "ತಪ್ಪು ನನ್ನದೇ.
ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ದೋಷವೇನಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.
ಅವರೂ ಮುನಿಗಳು ಕೇಳದೆ, "ಲೋಕ ನಿಂದೆಯನ್ನು
ಅಳಿಸಲಾಗುವುದೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ
ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಆರುಂಧತಿಯ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಆರುಮಂದಿ
ಮುನಿ ಪತ್ನಿಯರೂ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆರು
ಮುಖಗಳಿರುವ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿದರು.
ಕೂಡಲೇ ಆರು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತನ್ಯವು

ತುಂಬಿತು. ಹುಡುಗನು ಆರು ಮುಖಗಳಿಂದ
ಮಂದಿ ತಾಯಂದಿರ ಹಾಲು ಕುಡಿದನು. ಆ
ದೇವನು ಬಂದು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಜಾಕು
ಮಾಡಿ, ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ನಾಮ
ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಪೂಜಿಸಿದರೂ,
ನೆಂದೂ, ಗುಹನಿಂದೂ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ.
ಪತ್ನಿಯರು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನ
ಗಂಡಂದಿರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರದೂಡಿದರು,
ನಮಗೇನು ಗತಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಲು, "ನಿ
ನಿಮ್ಮ ಮಗನೇ, ನೀವು ನನಗೆ ತಾಯಿಯ
ನನ್ನೊಂದಿಗಿರಿ" ಎಂದನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ದಿವದಿನ ಪ್ರವರ್ಧಮಾ
ನಾಗುತ್ತಾ, ಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ ಆಡುತ್ತ, ಹುಲಿ
ಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವನು. ಅವನಿಗೆ
ಬಿಲ್ಲು ದೊರಕಿತು ಅದರಿಂದ ಅವನು ಬಾಣಗಳ
ಬಿಟ್ಟು ಕ್ರೌಂಚವರ್ವತ ಶಿಖರವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದನು.
ಅಗ ಆ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಕುಮಾರ
ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಒಂದರು. ಕುಮಾರ
ಸ್ವಾಮಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟನು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಶಿವವಾರ್ವತಿಯರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು
ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ
ಗಣಗಳಿಗೆ ಮೂಲಪುರುಷರಾಗಿ ಗಣಪತಿಗಳಿಸಿದರು.

R. S.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

ಕರ್ನಾಟಕ
ಜನತೆ

ಮೂರ್ತಿ ವಿಶ್ವಕಾಮರೂಪ
ಛಾಯಾಚಿತ್ರ, ದೊಡ್ಡಮಠ

ಕರ್ನಾಟಕ
ಜನತೆ

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳು ಜನಮ ೧೫ ರೊಳಗೆ ತಲಪಬೇಕು.
- ★ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕು. ಗೆದ್ದ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳು ಮಾರ್ಚ್ ೭ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಗಳು :

ಒಳ್ಳೆ ನ್ಯಾಯ!	...	೨	ಮೂರು ಭೂಕೋಂಗಲು	...	೩೦
ನವಕುಶಾಚಿ	...	೫	ಅದೃಷ್ಟ ಲಗ್ನ	...	೩೫
ಶಿಲಾರಥ	...	೯	ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆ	...	೩೭
ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಹೆಂಡತಿ	...	೧೭	ಮಣ್ಣಿಗೆ ಮಾನ	...	೪೨
ಜಂಟಿ ಪಂಡಿತರು	...	೨೩	ಮಹಾಭಾರತ	...	೪೯
ಆಶೀರ್ವಾದ	...	೨೭	ಶಿವಪ್ರದಾಣ	...	೫೭

ಎರಡನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ :

ಪ್ರಚಾರಾಚ್ಯ ದಿನೋತ್ಸವ-೧

ಮೂರನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ :

ಪ್ರಚಾರಾಚ್ಯ ದಿನೋತ್ಸವ-೨

ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರೋಗ್ಯಕರ

ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್[®]

ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್ ಡಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಮುಕ್ತ ಮಲ್ಟಿವಿಟ್ ಗ್ಲಿ ಸೆರೂಮ್ ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್ ಮುಕ್ತವಾದ ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್ ಸಮೃದ್ಧ ಲೋಹ್ ಆಗಿದೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್ ಡಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಮುಕ್ತವಾದ ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್ ಸಮೃದ್ಧ ಲೋಹ್ ಆಗಿದೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್ ಡಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಮುಕ್ತವಾದ ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್ ಸಮೃದ್ಧ ಲೋಹ್ ಆಗಿದೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಫಾಸ್ಫೋಮಿನ್...
ಹೆಚ್ಚು ಗಳ ರುಚಿಯಿರುವ
ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ
ವಿಟಮಿನ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್

III
SHARDA CHEMICALS

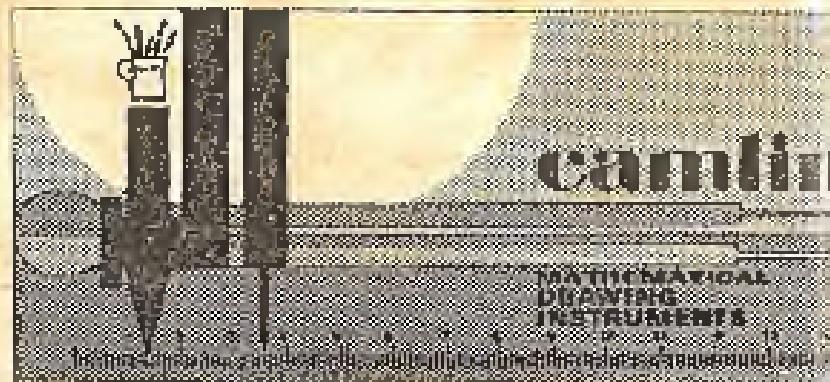
ಶರ್ದಾ ರಸಾಯನಿಕ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 002
ಫೋನ್: 22222222

Shilp-HPMA-31A/71 Kun.

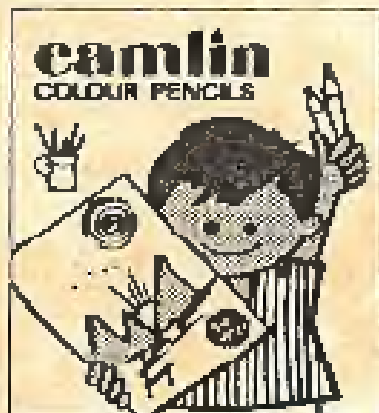
ರೇಖಾಗಣಿತ ಸುಲಭ ಮತ್ತು ಭೂವಿವರಣೆ ವರ್ಣರಂಜಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿ

ಪ್ರತಿ ಹಾಗೂ ರಸ್ತೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ, ಭೂಪಟಗಳನ್ನು ವರ್ಣರಂಜಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಯಾಮ್ಲಿನ್ ಇನ್ಸ್ಟ್ರುಮೆಂಟ್ಸ್ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣದ ಪೆನ್ಸಿಲುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ. ಮೊದಲನೆಯದು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ: ಎರಡನೆಯದರ ಸೀಸವು ಮೃದುವು ಮತ್ತು ನಯವಾಗಿದೆ - ಇವೆರಡೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಬೇಗನೆ ಸಡಿಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿಶ್ರಣದ ಕರಪೂ ಅಗಿವೆ ನಿಮಗಾಗಿಯೂ ಕ್ಯಾಮ್ಲಿನ್ ನೆರವರ ನಿಶ್ಚಿತ ಶ್ರೇಣಿಯ ಅರ್ಥ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಗಳಿವೆ - ವಾಕ್ಸ್, ಕ್ರೆಡೆನ್ಸ್, ವಾಟರ್ ಕಲರ್ಸ್, ಪೋಸ್ಟರ್ ಕಲರ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ನಿಮ್ಮ ಸವಿಕಪದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ.

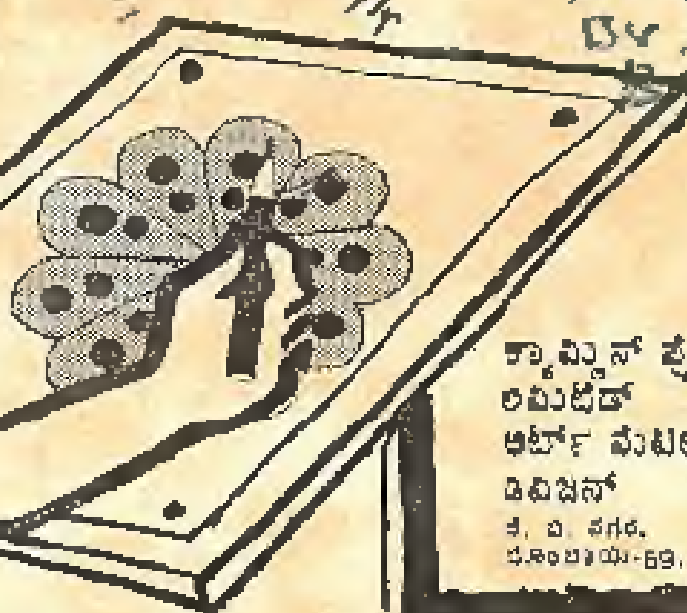
ಕ್ಯಾಮ್ಲಿನ್

ಬಣ್ಣದ ಪೆನ್ಸಿಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇನ್ಸ್ಟ್ರುಮೆಂಟ್ಸ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಕೊಳ್ಳಿರಿ.

Venkatash

- S. Balachandran
- S. Ramesh
- N.R. Venkatesh
- S. Jayaram
- S. Jayaram
- S. Shivaram
- S. Balasubrah
- B. Rajesh
- B. Suresh
- B. Ramesh
- S. Ramesh
- S. Ramesh

ಕ್ಯಾಮ್ಲಿನ್ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್
ರಿಮಿಟೆಡ್
ಅರ್ಥ ಮೆಟೀರಿಯಲ್
ಡಿವಿಜನ್
ಕೆ. ವಿ. ನಗರ,
ಮಂಗಳೂರು-59, ಬಾಂಕ.

Photo by: KURAJ N. SHARMA

